

הכללה יי': גודל עוצמה צל נון. מנו מוחט מוחלט ליטות: א: סהמර לו לא
ב' מילוי נון גזעתי: סדקן. סבגיט לחץ: טלאה כפולה. סטרטה
ג' מנגנון צ'רנוב. ארכונס וכפלא לטחנות וו'ס פוטו. קולס מלחשות ממליחת נוליה להטמוניה: ט' סק' ב' מילוי סק' חומרה והפרה חמינה. ד' גול מופען: לוסטון. הנפקת בנטילה וו'ס
הזרה אוור הגויה נבלטשניאה (ג) צ'רין מהו'ס
[ט']: סט' (ו') סט' (ז') סט' (ח') סט' (ט') סט' (י') סט' (ו'ס)
ס' רבי יוסי הגלילי כפלס בקממו וו'יה כפלס וכפלס
ב' מילוי צ'רנוב מועל על ר'הו ושי ר'ה'י צ'רנוב
ג' מנגנון צ'רנוב לבן: ממעו מלהרמי ושי י'ו'יה בקרותו
ה' שעושן הלבן משונש

הגהה ושני יוציאים נבנין רחבי היקף
מקומות סדרוניים כלם וכוכבנאותם ממלוח
תרכזנו לירואת כל קבבנאותם בוגרנשן גטנות
בדבון דל רגצה : פ' טה כפ' כפ' .
ודבלטנישען ששה טהירין : ט' שכבה חותמת
גברלה טהיר. רוסטנישים נטיה נטיה נטיה נטיה
מן דנטער נטליריהו: וונגה טליה טהיר.
טאלטנולת אכטעללה הוויכה צויה : ז' לרוי
לא. ז' כמד לוין יוציאות בז' כטולן
וועטלן כה האחותו מאלון : קלי קופפה.
עלילות האתין זונז'ה לא"פ צדונז'ן
טאלטנולט נטאלטנולט נטאלטנולט
לאטאלטנולט צויז'ה הקבב קריין צויז'ה
לטאלטנולט. הנטאלטנולט צויז'ה צויז'ה
טאלטנולט למוט : לרוי לא. מיטלון צו זונז'ה :
דרמי נטען גאנטן גאנטן גאנטן
טאלטנולט לאטאלטנולט (א) (ב) (ג) (ד). בז' צויז'ה
טאלטנולט (ה) : הונס גוילס גוילס
ונטאלטנולט :

גטקי יוסף

אמות, ואחר כך
כעין חתיכה אחד
בארפוرأسו ורנו
ליה שתי ציצית נ
אם כן כשיתעתט
הארבע ציצית מ
לכן ילבשנו כדר
"להתעתט באציז
מצות ציצית".
מרבעת ואין תפ

ח ^טאותן שאין
לכsono
ולא נחלקו בסעין
בלבד בלי כסוי
ט נוהנו לעשות
לעלום
לא היה מקפיד
שו
, כייחוד שתי צ
נווה

יא ^טאם כמה אין
וזам רצ
כדבר. ^טאבל א
את המתעתט, כי
שאינו יודע לברך
ישראל ערבים זה
צבור מברך בקול

ה ^טיש אומרים מדתקנו חוץ לברך "להתעתט באציזית" מכל
ההמזכזה היא להתעתט דוקא, וכל עטיפה שאינה בעטיפה
הישמעאלים אינה נקראת עטיפה אלא לבישה, ולכן צריך להתעתט
בטליתו בעטיפה הישמעאלים, דהיינו לכחות הראש עם הפנים עד
גמות שבלחי למיטה מפני. ולדבריהם טליתות קטנות שלאן שאין
בזה עטיפה הראש פטורין מציצית למגמי.

ו ^טאבל יש אומרים שככל כוסות של ארבע כנפות אף על פי שאין
בה עטופ חיבת בציצית שהרי נאמר בתורה: "על בנפי
בגדיהם", וכל מלבוש ובגד ממשמע, והעטוף אין לו אפילו רמז
בתורה כלל. ומה שתקנו חכמים לברך "להתעתט באציזית" הינו לפि
שהיה מנהגם לעטף ראשם בטליתם, אף בהםם לא היו מתעתפין
בעטיפה הישמעאלים אלא ^טבדרכ כל אדם שמתעתפין בכוסותם
ועוסקין במלאותם פעמי בכסוי הראש ופעם בגלי הראש, לכן אף אנחנו אף שאין
מברכין "להתעתט באציזית" אין לנו צריכין יותר, והלכה כסברא השניה. ומכל
מקום כדי לקיים מצות ציצית מן המבחד, ^טונכון הדבר להתעתט בעטיפה
הישמעאלים בשעת ברכה ויעמוד כך כדי הלוך ארבע אמות, ובזה יוצא אף לסברא
הראשונה, דעקר הקפידה ^טהיא בשעת לבישה, דהא אם היה רוץ היה מסירה
ממנו למגמי אחר כן.

ו ^טובן יעשה בטליתות קטנים שלאן אף על פי דקימא לנו דיוצאי בה ידי חובת
ציצית אף על פי שאין בהם עטופ, מכל מקום כדי לצאת לדברי הכל ^(ט) אם
רוצה לברך "להתעתט באציזית" טוב שיניח הטלית קטן על ראשו, ורחב הטלית
יהיה לקומתו שכן הוא דרך העוטה, ויעמוד כך מעטף לא פחות כדי הלוך ארבע

יא טור בית יוסי
שם ומאניגיס
הוואו בתקופת
הקלות ציצית שער
ב מלכיג
יב פמקבר טו, לח
יג כל מושפה כבשו
שם, גמומי יוסי
קלות קפלה
קלות ציצית אי,
יב בזקי פריריך
יד טור שם בשלם
בעל העשור שם
טו פון אברם שם,
(טוו) בית יוסי
בושים תרומות
סידלו סלק א
סילו מה
טי פרשת מחש
שם, פון אברם
טי שיר גטו ה
ו אלחט עיריך סילו
ג

לא

הלכות ציצית - סימן ח

אמות, ואחר כך ימשכנו מעל ראשו וילבשנו. ודוקא בגין שעושה
כעין חתיכה אחת מרבעת ובית הצואר במאצע, ואם כן כשיתעתט
בארפוرأسו ורחב גופו, כמו שנתבאר דזהו דוקא מקרי עטופ, הו
לה שתי ציצית מצד זה ושתי ציצית מצד זה, אבל אם הבגד תפור,
אם כן כשיתעתט בארפו סביב ראשו ורחב גופו אז יבואו כל
הארבע ציצית מצד אחד ולא נכון לעשות פנו שיתבאר לךמן,
לכן ילבשנו כרכוכו ולא יתעתט בו כלל על ראשו, ולא יברך עליו
"להתעתט באציזית" אלא יברך: "אשר קדשנו במצותו וצונו על
מצות ציצית". וכן אפילו על טלית קטן העשי מחתיכה אחת
מרבעת ואין תפור, אם לובשו כרכוכו ואין מעטף בו ראשו ^טמברך
גם כן "על מצות ציצית".

ח ^טאותן שאין מתחסים בטליתם אלא הראש ובסביב הצואר בלבד ואין מקפידין
לכחות את הגוף צריך למחות בידם, דעקר העוטף הוא בגין לכל עולם
ולא נחלקו בסעיף ה אלא אם צריך גם כן לכחות הראש בטליתו, אבל כשי הראש

שפיר דמי בכה"ג¹, שלא חנוך מין כנף הוא, וגם לא גודלים תעשה לך מהם אינה למגורי. והרוצה לעשות עצית של nisi יזהר שלא יקח החותמים כמו שהם טווים שתקנות מן הקופה של ציבור ויש מן היחידים שהתנדבו שהיו מיוחדים לאזרחים, ולא היו מוציאים במיניהם כלל, רק בצמר וקעילי ונפקו כמה גודלים ולא אמרו ולא מידי. וגם ראייתי חד מרבותה דהוי ליה תלית של משי, מצויצים בגדי ציציות של משי ואחד של צמר. וצ"ע אי כתבתי להזוכה.

סימן מה

בכוסות המכסה הראש והגוף, כדאמר תלית שתקטן המכסה בו וראשו ורווכו וגודלו יוצא בו עראי חיב בעציית, וכך תיקנו לבך להעתוף בעציית, אבל כסות שאינו מכסה הראש לעולם אין לבך עלי להעתוף. ולידין לכל כסות שלנו רק לכוסות הגוף אין נרא כל שיפטו בה מציאות², דעתך לא כתיבה ולא רמיה בדאוריתא. ומ"מ לא להפליג אדרבי א"ז קתנייא, מן הגודלים העתיק מהשובה הר"ח א"ז³ דכתוב זיל: אלא נרא דבעינן למבעד בדורן דנקין ביה גם ידי איז, והנוהג בטלית שיש לו בית הצואר ישבנו קצת גודל שיוכל לכוסות ראשו ורווכו מאחרו, יעמדו כך מעוטר יעטפנו על ראשו ופשילנו לאחרו, והוא מ"מ מעוטר לפחות כדי היילוך ד' אמות⁴, ואח"כ ימשכנו מעל ראשו לפניו שהוא נטה להצעור בבית הצואר של הטלית, וכשהג' מבורך שפיר להעתוף שהרי נתעטף בו, ואם היה רוצה להפשיטנו לגמרי לאחר ששחה או שהחל בו ד' אמות היה רשאי. ואם אמר לפ"ז דעת א"ז אין ולא עיטוף, עכ"ל. ומהך דאי ראיית כמה ת"ח הנגן לתלויות תלית קטן בצעור ומונת כל הטלית מהחויריהם מעלה בכתפיהם רק כי ציציות העליונות נכללו לפניהם על החזה. ולעתה⁵ בדורן זה חשב עיטוף ולא לבוש. אבל אחד מהגודלים⁶ שהיה זה מעד במצוות ציצית וכן תלמידיו הגודלים אחרים⁷ וכן כמה ת"ח אחריו, נהגו בטלית שיש לו בית צואר. אמן לא דעתנו שפיר אם ברכו להחלבש בעציית או על מצות ציצית.

שאללה: תלית קטן הירך מתקנים אותו, אם כביש הוצריך שהוא חיצת הטלית מלפני והוץ מלאחרו, או אם תולח כל הטלית ברצועה בצוואר מאחרו. והמ האך⁸ עשה בברכת תלית קטן בשלובשו בכל נקר.

תשובה: יראה דצרכיכם אנו לדرك ולעשות כדי לצאת ידי כל הדיעות כמו שאבא. אחד מן הגודלים העתיק מהשובה הר"ח א"ז⁹ דכתוב זיל: מהר"ם הורה לבך על תלית קטן שיש לו בית הצואר ולובשים אותו ואמר מורי שיש לבך להחלבש, ואבא מומי כתוב חזאלוקים א"ז¹⁰ לתפור שלא יהיה בת ד' ננים דלא מחיב דרך לבישה אלא דין עיטוף פדרובין להעתוף. מטעם זה אמר דאין יוצאן י"ח כשבועון בית הצואר כמו לסרבל או להלוק, דדרך לבישה היא ולא עיטוף, עכ"ל. ומהך דאי ראיית כמה ת"ח הנגן לתלויות תלית קטן בצעור ומונת כל הטלית מהחויריהם מעלה בכתפיהם רק כי ציציות העליונות נכללו לפניהם על החזה. ולעתה¹¹ בדורן זה חשב עיטוף ולא לבוש. אבל אחד מהגודלים¹² שהיה זה מעד במצוות ציצית וכן תלמידיו הגודלים אחרים¹³ וכן כמה ת"ח אחריו, נהגו בטלית שיש לו בית צואר. אמן לא דעתנו שפיר אם ברכו להחלבש בעציית או על מצות ציצית.

ונראה דתלויות הטלית ברצועה כמבואר לעיל, לא שפיר דמי, דברותו דרך נמי לאו עיטוף מיקורי עיטוף בכל דוכתך ממש עיטוף הראש, ובmittim¹⁴ היו רגילים

ית הראשונים, לפי מי זהה והשתה בהמתן של אס".

יה דבכל אישור דרבנן אמר פ' הדר (ערובין) עבדא והדר שאילנא, זו פוסק היתר על אליסור על עשות המשעה ע"פ ח בספר התורמה¹⁵. הא ברור לתלמיד האיסור עד לאחר מעשה. מ"מ יידן, דשאני הtram שבא מסתמא מתישב שפיר זלmid לסתור ולהקשות ויחשוב ויאמר אויל יש לא יכנס במעשה רבו, שלוחה את ידו לאכול בו לאסור א"צ לשותוק. דרכו ואישתלי הרא". דחולין (ז, א) נבי בית ז מאיר אישתלי ואמאי ות. והשתה אילו העד לאכול בבית שאן בלבד, ר' כדין על אותו שמצינו למקום אחריו שמצינו פ' הדר (ערובין שם) ע"ג זדחין להו בתרי ע"ק לדקדק قول' הא".

רים בין מינויו בין שלא יש לעשות לטלית של צאתיב בגמ' בהריא פ"ק ק מהר"ם, והאריך שם. ביום בתשובה אחת דלא רומב"ס¹⁶ דמתיר בהדריא.

4. פרשה ס'. 5. י.ב. בדריה קנא ומילאה היא, עי הער לי האי, מסקנא דמלאתה היא,

יח. ר. 3. תש"ר מהרים ביר פ"ז. 5. מהרי"ס שלום ו מהרים (ס"ר ס'). 6. פ"ב

החדשן

בציצית אלא בתקילתו. וטעם יפה הוא, שהרי ציצית באגפי נפשיה הא. אבל אם מעתוף בה אחר הילך הפסיק, מברך ברכיה אהת על שתיהן, עכ"ל. והשואת אם באנו להשות רבי מחרם¹⁷ ואשייר צורכה לימי דהה דכתבת אשורי בזה אחר וזה ביל' הפסיק לאו דודקא, אלא ריל' ביל' היסת הדעת כדברם מהר"ם¹⁸. והיה נרא להומר דודקא בעדו לבוש בטלית אהת אינו חיב לבך על השני, אלא אם כן הסיח דעתו בין זה זהה, אבל פופט את זהה גוף המצווה, ומכאן ואילך אינו אלא שחיי המצווה ולא קפדיין כ"כ ב العمידה. אבל בתקיעה כו"ל גוף המצווה והיא סוף התקיעה כמחילה, והג' לא קפדיין אעיטוף

לאו חותב הגוף הרא, אלא שאנו מכיסין עצמנו להחיב לעשות בדור שיש לו ד' ננים ובשיעור המיעוט נפקין בה י"ח, ומה ששהקן בו כל היום הינו כדי להסתכל תזריר בציצית כדקתייב ווראות אותו חכרתם.

עוד העתיק אחד מן הגודלים¹⁹ מהשובה הר"ח א"ז²⁰ זיל: אם סח בין תלית קטן לטלית גדול הוי הפסיק וצריך להזכיר ולברך, ומהר"ס²¹ שלא הלך בתקינה להבכי"ג אלא כהזהר לבית ביך עליון, נראת טumo לפיעפומים לא היה צריך להסיח את עצמו בלי צורן לחיב את עצמו ברכיה, כיון שיכיל לתפור בברכה אחת ואו היה מסתפק אם יברך על הגדול, הילך היה ממתין עד אחר התפילה עד שהרי צריך להסתיח²², עכ"ל. כתוב חיל': מכאן יש ראייה, דאדום הלבוש תלית קטן שהוא נשא כל היום וכשהוא מתפלל מעתוף בטלית הדעת תילא מלטה²³. אמנם באיזה דבר שהוא חשוב בטלית גודל צריך לבן, לחיב אדם לעשות ציצית לכל היסח הדעת, אפרש בתלמוד תורה²⁴. הנלעדי.

ג [*] (ה) טליתות קתנים שלנו שננו נוהגים ללבש, אף
ברם יידי הובת ציצית. טוב להניח אותו על ראשו, רחבו
(ו) מעתף לפחות כדי הלווק ארבע אמות, (ח) ואחר כך ימשכו
שחי (ט) ציציות לפניו ושיטים לאחוריו, כדי שהיא מסכם
(ח) (ו) בעיציה. אם שעינן או שלשה מעתplets (יא) בטלית
כלם מרובים, (יג) ואם רצוי, (יד) אחד מברב (האחרים

פאל חילזון

הנ"מ לא יתיר על פסק דין קבילה כו'. וברוחו של פק' א' (ז' פ"ג) קובע הקב"ר בפ"ג: מ' קב"ד פרט בפ"ג לפ"ג רשות להקלות בדין קבילה, אין בכך, ובפרט בדין קבילה בדין גירושין, אלא צפוי בדין קבילה, אך לא בדין גירושין.

ט' ערך פ' ז'

אשנה ברורה

לְלַהֲלֹתִים גָּדוֹלָה רַק פּוֹטָרִין אַזְוֹן בְּבִרְכַּת נְטָלוּתִים גָּדוֹלָה, אַזְוֹן אַרְדָּה קָלָל בְּהַחְטָאת בּוֹ. וַיַּעֲשֵׂנָן אֶבְרָהִים סָקִים וּבְאַבָּאָה הַגָּדוֹלָה. דַעֲךָר הַקְּפִידָה בְּעֵחֶל לְבִישָׁה: ד' (ט) צִיצִית. ח' (ט) נְגַעַת לְעֵשֶׂת שָׁמֶן צִיצִית שְׁלֹמִינִי הַיְוָה לְעוֹלָם לְעֵנִים, מִזְמָרָה גָּדוֹלָה וּבְכָחִים קָאָרָי זְבֻרָנוּ בְּבָנָה אַקְפִּיד עַל זָהָה: ח' (ט) בְּגִזְיוֹת. (ט) בְּשִׁנְעָן מִתְחַת קְבִּיעָה: (יא) בְּקִזְיוֹת. וְהָא כְּדִין בְּקִפְּזִין וְגַל (ב') בְּקִזְיוֹת. פּוֹרוֹשׁ, כֵּל אַחֲר מִתְעַפְּרַת נְטָלוּת מִחרָּה, לְלַא שְׁפָפָעָם אַחַת נָעַשָּׂוּ כָּל הַעֲשִׂיטוֹת. (ט) לְאַפְּקוּן לְאַחֲר כְּדִי דָבוֹר בְּכָרְכָתוֹ, הַנְּגִינָה הַפְּסָקָה, וְאַרְיךָ קָל אַחֲר לְבָרָךְ עַצְמָמוֹ. וְנַעֲמָן לְקַבְּשָׁן סִיקָּוֹן (ג') בְּעֵמָה גָּדוֹן. מְלַשֵּׁן הוּא מְשֻׁמָּעָן תְּרֵבָה טֻוב שְׁלָמָם וְגַדְעָן בְּשָׁאָדָה בְּגַדְעָן יְזִיעָה אֶת (ג') אַזְוֹבָה לְבַתְּחִילָה יוֹצֵא בְּרָכָה בְּאַמְתָּה וְ(ט) בְּרָכָה בְּרָכָה בְּרָכָה. מִשְׁתַּחַת אַחֲרִים, מִשְׁתַּחַת בְּרָכָה עַמְּנָה, וּבְכַלְמָנָן בְּסִיקָּוֹן רַצְחָן צָעֵר אֶת. אָךְ לֹא בְּגַ�וּ עַכְשִׁיו קָנוּ, וְ(ט) אַפְּנִיסָר מִשּׁוּם שָׁאיָן הַכָּל בְּקִירָאִין הַהְתִּפְנֵן לְעֵצָה וְלְהַזְּבָא. וְנַעֲמָן בְּשִׁמְרִי תְּשִׁבְחָה (ס'י): (יד) אַחֲרָה בְּגַדְעָה. בְּמִזְמָעָה אֶת קָאָרָה (טו) נַעֲמָלָה כָּס בְּקִאָה, וְלֹבֶד שִׁוְיכָנוֹן (ט) הַשְּׁמָעָן לְעֵצָה וְהַמְּשֻׁמָּעָן לְהַזְּבָא. וְוּמָר מְהָא, דַעֲפָלוּ אָם קְבָרָנוּ בְּגַדְעָה עַמְּנָה גָּדוֹלָה. וְשָׁאיָנוּ מִחְשָׁעָר קָלָל בְּכָל הַהְזָּבָא אַחֲרִים בְּכָרְכָתוֹ, דַעֲלָל וּלְבָרָךְ בְּרָכָם וְהַבָּה, אָךְ בָּהָה יְשִׁים אַזְמָרִים (א'י ס'י). אֶלָּא דַעֲקָה מִי שָׁאיָנוּ בְּקָה, בְּמַבְּהַרְבִּי מִגְּדָרִים (א'י ס'י).

שְׁנִיר הַבָּנִים

תערובת ריבת נזקנין, קון שטן:
שידור כבשנום, קון שטן:

ליקוטי דברי הָרְבָּה: [א] בשערן חרב ו/or כתוב לסתות הארץ עם השם השם
עד מותם בבלוי לטעתם. אבל בשונה לגמרי יזכיר תוליתם עם שם מונען של איז
ונתנו מושג כבב אחד צדוק נזקנאי דוד ו/or שמאלא נזקנאי נזקנאי של איז עיאל נזק

אורח חיים י הלכות ציצית

ב' יומת

כל רלה עכ"ל: ובמספר כפמור ופלם (פרק ס) כמוג זה נקנו כמוכן גדלותם שדרו ממיתתיה אין דמנגמת חייה רלהה נליימת ובקפרי ממעט סודר קלהך מקוקן. וכן כמוג זקפר לרמהם מייס (בז פ"ג). וכמג עוד זקפר כפמור ופלם ומתקבלה סלהן כל כסמן גנותה צוות וזה שמנגנתה להבותם שמיעת שמקביסים לרלהcis ממנה מטעמה וצני רלהcis מותכלים על כתפיים ועל גופס כಗון וולת מהן לרוי לפערלים שקלי ממכסה נס חילג מגנותה הרן כנען ומלין ממלים שמקפלין כולה זקיגוג כענרכו ולם ילהה ממנה זוית טהיה פטורה עכ"ל. חס נצון קעיטול (פס) זקפלי נס פרע למעופרת קודר שלון מתכחZA צה לרדו ווועז עריכ"ל ומדגי ריבינו הגדול ודגי כפונו צפירה נלהס דמפלרי מעופרת קודר קלהך וויפלו ממכסה נס לרדו ווועז נמי פטוו וכן כמוג צפירות זקפר לרמות מייס (פס) :

יא סודר אונטניטס על סגולר נלהך שולס יט זו ציעור תלמיד סייב נילוּם שלע"פ שלינו מכמה הילג השולר הכהר מכמה זה קリンן ביס דהה הילג מהב מכם (ז) [ב] כל גוף וכן גילה מדכרי ספיה כפורה ופלוי סכמה נמיין בכם שמיין מוניות הדרות קמעיג בילויים לפי דין מסוכנות על תפיסת גופם וועל"פ טביה רמא לפוטרטס מסוס דעיקרטס לכתות הלהך נעשו הפיilo כי מחייב הילג מיפוי ציודיס על תפיסת גופם וועל"פ שלינו מכמים כל גוף וכל סקון נאי קודלייס הילג נעשו נכחות הלהך כלל וכבר רהימי מסהמדקדקיס מגני הילג יטרולן סאיו מעילן נאס לילית הילג כלל הילג תרגילים הילג הנайл הנדריליס והוא נאס כדי נכחות להילג ורוצו סל מיעוק לפיקן הילג נאגו עליית יותר נטה נאמנאנס הילג יט נממוש על הגודלייס הילג שס הילג גנטיגוס עכביו לאניאל לילית קודלייס שט נאס ציעור טלית: בין יט לממוש על גני ספדי סאיו נאיגיס לאכיה מיניכת גנד כלמהו או הילג מהתיס הילג מועלם על תפיסת נמה הילג סיינילן צה לילית סלהלע"פ תלעפעריס סיינקס הילג רהך שס מיפטרו מסוס כקומה רהך כקומה על רהך דסינה פגדול דטיך"ה פטורה מדרתנית רהך כמו שכם נמיין בכם נאס רציו פגדול דטיך"ה פטורה מדרתנית כקמפני כקומה וילג כל רהך דסינה דקפלוי צמיוחה לרהך נאד הילג וז במקומת גס כן נקמות בגוף והדריכת רוז קיזס מצעלה על גוף הילג מיפטרו מסוס כקומה רהך. ומישו הילג שענייל שטטת מיניכת גנד וז הילג הילגה כדי נקמות נא סריה צעם קרויה גמולה ולכן

דָּרְיָה

ככל מנא לך דברא אתכוון לאויספי אדרoba מסתמא לבוטול
קונכין וכמו שהיתה גם כן סבורת המקשן והחוץן לכל המTEL ציצית על
ציצית מסתמא דעתו לבוטלי הראשונות ואם כן ליכא כאן העברות כל
זושוף ומעשה אייכא פירוש דהא אינו עובר על לבי תורה ומכל מקום
חווי מעשה לא צורך דכל זמן שלא עשה הרבעית סוף סוף לא נתבטלו
הראשונות וכי הדר עבר לרבעית הוי תעשה ולא מן העשי נודה
קושיא לדוכתה (כדי' [כך פירושא] דשמעתא לילשנא אהרן). ולפי
ה נראה לעין כל דאתפקתא דרב פפא לאו אתפקתא וסברוא דרבא
מסתברא ביותר דמה נפשך אם נחשב זה המTEL ציצית על ציצית כאילו
ניטל בראשונות פשיטה דאי שפיר וכשרה דהא מיד בא ציצית
אהחרונות תחת הראשונות ואם נאמר כיוון שכל זמן שלא נעשית הרבעית
יין דעתו לבטול הראשונות ולא נתבטלו אם כן הוי הוספה ולא מעשה
כלל וכי הדר עביד לרבעית לא הוי תעשה ולא מן העשי זומו נראה לי
ニישוב הרاء': ובישוב הרמב"ם אין אומר דסבירא לה' להרמב"ם דכל
שגילה דעתו לבטול הראשונות כשרה ואם להסיף פסולה ולא מהלקין
אין שלש ראשונות מהאחרונות לציצית האחרון ושיטת הגמרא כן היא
בתחלת הקשה המקשן כפשותו מדר' זира שאמר אם הטיל ציצית על
ציצית כשרה ואף על פי דקדום שנחטכו הראשונות הוין האחרונות לא
נורוק אפיילו hei כי הדר פסק לקמאי כשרה בהני ציצית אחרונות ואמאי
גיא הוי תעשה ולא מן העשי והשיב לו רבא השטא בכל Tosif קאי
מעשה לא הוה פירוש בתמייה ורצה לומר על כרחך اي אפשר לפרש הך
דר' זира דהטיל למולכת כשרה רצה לומר כשרה בשלש אחרונות כי
פסק הראשונותadam כן אף אם נאמר בהז' לו שלש לננים ועשה להו

לה שאמלוק הָס יְהִי לְרַכֵּעַ כְּנָפִיס חַיִ'תְמַצֵּאַת וְהַזְּנָה מִסְס רְלִיחָה
דְּלִיכָּה נְמִימָר דְּצָמָלָק שְׁרוֹצָו פָּתוֹחַ חַיִ'י וְעַל כְּלָמָךְ נְרִיחַ נְוָמָר כָּן
שְׁאָרַי סְוִהָּה זֶלֶב פְּקָדָק כְּלָמָדָה צָמָה כָּל גַּזְבָּד מְזָבָס דְּצָמָר
סְגָנוֹן מְלִיאָן וְלֹמֶר כְּנָפִיס וְהַלְכָה הָס רַוֵּג הַחֲלוֹק סְמוֹס כְּיוֹן דְּצָמָר
בְּגָנוֹן מְלִיאָן דְּפָטוֹו: וְהַדְּשָׁבָה אָ (זְוִיָּה סְהָה קִיְּ מָלָד) כְּמַכְבִּין
צְהַלְלָאָס עַל מְלָצָת סְקָלָה גּוֹנִילָהָן שְׁתָומָכָן הָלִימָוּ מְלָפָנִיְוּ וְמְמַחְלִיכָּי
וְדוֹמָס צָמָה נְלִעְנָעָן כְּנָפִיס הָס קַיִ'תְמַצֵּאַת הָס נְלוּ וְסְצָבָה הָלִין
נְקָרְהָה גַּדְגָּדָל לְרַכֵּעַ כְּנָפִיס הָלִיל נְמִילָות סְכוּלָס פְּתָחוֹמִיס וְזָן יְהִי
לְסָס לְרַכֵּעַ כְּנָפִיס הָלִיל טְנִגְדִּיס סְמִפּוֹרִים וְמְמוֹלָרִים נְמַעְנָה כְּגָנוֹן
גּוֹנִילָהָן הוּא קוֹטָה סְהָה לְרַכֵּעַ כְּנָפִיס וְךְ קַיְוּ וְנוֹגָנִיס
צְהַלְלָאָס צָלָל מְקוּמוֹמִינָו לְאִוּתְמַתְּנָה כְּנָפִיס הַרְבָּנָה וְמְעוֹלָם
לְהָגָה מִי שְׁמָדָס וּמִן שְׁטָמָס שְׁלָמָרִי וְהַוְקָן שְׁלָמָמִין סְמִמְמִין עַלְכָה:
וּבְתַבְמַלְיָה קְצָוָה קִמְמָעָה שְׁגָס אַלְקָצָה הָס נְפָעָה הָלִיל דְּזָקָה
צְהַלְלָאָס בְּגָנוֹד קְתֻמָּה וּמְיעָטוֹ פָּתוֹחַ לְמִנְטוֹ וְכְדִבְרִי רַגְבָּה דְּהַזְּלִיל גַּמְרָה
שְׁיקָל בְּגָנוֹד צָמָה צָלָל עַוְרָה וְכְנָפִיס צָלָל גַּדְגָּד הָס דְּוֹצָה כְּפָסָם
וּמְיעָטוֹ קְתֻמָּה חַיִ'תְמַצֵּאַת לְדִבְרֵי הַכְּלָל כְּמַבְּקָה אַלְקָצָה הָס כְּגָנוֹן
גּוֹנִילָהָן וּקוֹטָה סְהָה צְבָנָה סְיִיחָנָה מְקָמִים דְּדַעַת הַמְּתָה. וְהָס חַיִ' בְּגָנוֹד
וְבְּאָלִיְהָה קְלָקָצָה וְכְדִבְרִי צְמָה מְקָמִים דְּדַעַת הַמְּתָה. וְהָס חַיִ' בְּגָנוֹד
קְתֻמָּה וְהַזְּנָה פָּתוֹחַ נְלִיהָה לִי דְמַטְבָּלָעָן הָוּמוֹ לְמוֹמָלָה וְתִיְעַצְמָה וְהַזְּנָה:

ה בתב מאי'ק צוועט קמ"ט על דער קאָלֶה פַּמְוָה
צענין זיט לא הָרְגַּעַת כנפומ שולס יקענו זאָ להָקְעָנִינְגַּה נְעָזָמָה
פַּמְוָה כַּדֵּי לְפֹטוּתָה מַיִּיתָה שָׁהִינוּ מוּעֵל מִקּוֹן זאָ זֶה הָקִיא
קְטוּשָׁה מַמְּלִי לְרָכֶס וּלְמַעֲפָה נְכָל סְפָחוֹת וּגְסָשָׂמְקִיס קְטוּשָׁה נְמָטָ
מַהְכָּגָר לְמַעַן יִסְחָרְכוֹת וּזְגַלְלָהָה לְנַעַיִיס דְּהָס הָהָן
'הַקְּרָבָה מִזְמָהָרָה' קען:

ו כתבת עוד וולן טהראן נונפס מים כוננות לcomes קלהך כגן
אפיק"ה שמתיין צה זמן שמזול המנו נקפל (ט) כסוף ולו
להסביר לו כלל ולהכי והאי הלאה כרבא לפי דמלישנא אחרינו זה נשמע
להדריא דפירוש הגمرا כך דבמחלה הקשה המקשן ארבא דבר כי הוסיף
רביעית פסול מושם תעשה ולא מן העשי מדר' זירא דבר אמר הטיל
לומתלה כשרה וסבירו לה מהקשן כל שטיל ציצית על עלייה ודי
דעתו לבטولي ציצית הראשונות אלא שכל זמן שלא עשה כל האורבע
ציציות האחרונות מסתמא לא בטיל فهو לקמיהה דשמא יבו לו בthon
כך איזה סיבה שלא עשה לרבייעת ואפיילו היכי אמרין דכי עשה לכל
הארבע ציציות אחרונות ופסק לךמי ודי כשרה והוא על פי סקודם
שעשה הרבייעת אלו שלש ציצית אחרונות ללא צורך והיינו ממש דלא
כרבא שאמר הטיל בעלת שלש והשלימה לארכע פסול מושם תעשה
לא מן העשי דהא גם כן דראי ליכא למימר שמיד שהויסק ציצית אחת
בטל לאחת מן הראשונות כנגדו דראי אף שמסתמא כוונתו לבטולי מכל
מקם כל זמן שלא עשה ארבעתן לא בטיל فهو לקמיהה כמו היה
דיבא והשיב רבא השטה גברדא וכו' רוצה לומר איזה מטען ומטענן
לא קשיא עלי מידי זכין שגם לך סבדיא דכל זמן שלא עשה לרבייעת
מסתמא לא בטיל לקמיהה אם כן ממילא שלש ראשונות שבאחרונו
הוספה וכיון שעובר על כל חוסף אין כן מעשה כל כיון שעבר על
דיבוי תורה ואין המעשה מתחיל עד שנגמר לרבייעת ואו מיד ננתבלו
הראשונות ולהכי לא הו תעשה ולא מן העשי כן נראה פירוש המקשן
ההתקן לשון אחרון שכח הרואה"ש ואם כן קשה Mai הקשה רבי פפא
דילמא גבואר לבטولي קאתוי הא בין למקשן בין לארצין כי מבטל فهو
לקמיהה שפיו דמי וכשר צריך לומר דהכי פירשו מתפרק רבי פפא
ולבד מה תירוץ והכא כיון שעבר על כל חוסף אם כן לא הו כאן

הגהות והערות

במסגרת מיפוי הרים וגביהם מיפוי הרים בלבן גמכתה כלמים פ"ט
 (מ"ה) ומימי לא צפרק נמה מדליקון (צמ"ט): מוכלי מקום מוכליין
 כדרבן וכגדען כלם ימכונו גממה מיפוי הרים וגביהם מיפוי הרים
 טולמה כיוון דמיין עיקל נמה גנדיס הנו עליאס משוס סנהם כייקי
 הלא"פ שנמה הנו קריין פה לנו תלדך סמי נמי הנו קריין פה מהכל
 מכקה צה:

יב יש לדקיק קמאנז'יס קלנו זאס פומיס מלפיעס מלמעלה
למונא טהלי יט לאס הצע נפומ צניש סמוּר וטיניס למטע
סמוּר נלהן נסז אין מילין זאס זי'ית ומיסו צמאנז'יס זאנטס יט
לדוחוק ולומר דכין קלנו חוגריש חומס זאס קטומיס מסע
ולמעלה ודמי לנטוּן וגויניג'ן זאטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה זאס
פנוריס. ומזה גטעס יט לפטור גלימות צמאנז'יס מלהך מאריס זאס
פנוריס. פנומת מלפיעס מלמעלה וממעה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה
צעל קמאנז'יס קאהן נמכון צעל סטפלָה [*גראטיאן*] קטטיל מאלי"ק זטצ'ה
קמ"ט ווה לאסנו כגן הלו אגדייס סטמוכות צטמגע עד טצ'ו זיס
לאס קרטום הצע קיטס מראז'יס צאנז'ה זיס זו זמי קרטום הצע גנדס
שטייס להרות זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה
וואלר צמאנז'יס קאס צבע זמי קרטום צטמגע לאטאי קרטום צטמגע
מפקיק קטמייס צגנד סטפזר ומיהן צהן ננד מעלה הצע זמי
קרוטה נצע וכין צאנז'ה מטה וטער'פ סטמאל"ק קטז צאנז'ן על פירום
סטפזר וטל עלה צדו פירום נכוּן הא פטר צטפוי צלה רלה הא צטפוז
צטואל כה מימי הצע עלה דעטו נפרום סטפזר כן וכיון צטמפרע
סטפזר יפס צמאנז'ס זמוּר זס יט נסמוּר על סטפזר נפערו. הצע
סיט גלימות קלנו שטנו מזיליס נמעלה מלל האגדייס קאס פנומיס
מלמעלה נמעה ומיהן זיס לאס הצע נפומ זאס לאס פוטרין חומס
מאנז'ה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה זטצ'ה
דכל צאנז'ים הצע חטיא נפומ כמו צטטמי צאס העיטוּל
ומיימת גודל סוח צעוי סכל שטומ זוטיס חומס צקרטום מראז'ום
ולט רה'מי מי צפקפק דנד געלן: ואין לוּר קלנו קוֹדריס

דראש

שהתיל צייחה על צייחה ודאי דעתו לבטولي צייטת האחרונות וכו' עיין לעיל ועל זה השיב [רבינו] ר' זוקא בדעתו לבטול אמר ר' זירא שיתהtron את השניות וכשר בראשונות אבל אם דעתו להוסיף על הראשונות גם ר' זירא מורה שוגם הראשונות הם פסולין וזרוק. ומما דדברי הרמב"ם עולן אליבא דבריו הכל דכל לבטולי קמאי כשר ולהויסף פסול אבל לפירוש הרא"ש כיוון דעת המקשן והותבן היה שכל מיטל צייחה על צייחה מסוימת לבטולי קמפניין כי חתק הראשונות לעולם נשווה באחרונות וזה שכחוב רבינו וא"א דיל' לא חילך וזוק. ודבורי ב"כ בלאן נלאו עלי' להעתיקם הרצויה עיין שם ונמצא כל הקשוות שהקשה אדרבי רבינו והרא"ש והרמב"ם לא קשה מידי לפי מה שכחוב בסייעת דשמייא גם נדחק בפירוש שיטת הרמב"ם מאריך ומי שיש לו דעת יראה ויבחר: ומה שכחוב ב"ז זיל' ודבורי רבינו (שסתם) [שכתוב] וא"א זיל' לא חילך הם סתוםים אפשר דלא חילך דקאמר רצה לומר דבכל גווני פסול עד כאן לפי זה ציריך לומר לדבירוא ליה לב"י דמה שכחוב רבינו לעיל בריש דבריו חתק את הראשונות כשרה באחרונות אפשר דלא כתוב כן אלא בסתם לפי של צל זמן שלא ביטל הראשונות האחרונות לא חשבי כלום וכשרה בראשונות אבל כשיגלה דעתו יטלו לבטול הראשונות הרי זה אפשר לומר דפסול כי אלו האחרונות לא חשבי לכלום כל וממן שהראשונות קיימות וגם הראשונות כבר בטיל فهو נמצאו שאנן לטלית זו שום צייחה ופסול וכל שכן אם נחכאין להויסף דזה הוה מעשה בפסול ופסול הטלית ולכן כתוב ב"ז דרבינו לא גיליה דעתו אין דעתה הרא"ש ולפי (זה) מה שכחוב בסייעת הרא"ש לעיל מוכחה בהזיא דברין לאוסף בין לבטול לעולם הראשונות כשרות וזוק: ומה שצדך ב"כ אי פסקיננו لكمאי עידף טפי להכרם הטלית או אי קיימי תרווייה עדיף וזה לשונו מלשון ר"ש" שכחוב בספרים ויזה הטיל למוטלה כשרה בכחני בתראי אף על גב דפסקיננו لكمאי ממשען דזוק בפסקיננו لكمאי מיכישר בתראי אבל לא פסקיננו לא ע"כ ולפי מה שכחוב שדעת רבינו והרא"ש כמו שכחוב בילשנא אחרינא נוראה דאפיילו קיימי תרווייה כשר

שי ליה כקטם שלמה ופטורה. וכך מל' מקום כיון שטה' פל' נטה' סמכה זה רלה'ו קיה משולשת על כמייפוי ועל גוף חי'ת צויה נפי' מ' שכם'ת נכס ככבוד ופה. ומיש'ו נלה'ה דל' קדרה' לא' נפי' קפוד כומי' הלא' כל שעני'ו נכסות קדרה' הלא' פ' סק'ות' נפי' يولדים על גוף' פט'ו מסות דשו' ליה כב'ות' שלמה' וח'ו' טעם' נפי' מר'ות' שמע'ת' צה'ן מטי'ין' ל'ו'ת' נמנ'ות'יט'ו': וועל' פ' ז'ה י'ק' נומר' זנגו' צי' ה'ר'ן מ'ל'יט' צה'ן נטה'ן' י'ו'ת' צמ'וד'יט' צ'נ'ו'ה'ל'יט' ש'מ'מ'ת'ה'ה' ע'ק'ר' ס'ג'ה'ס' ה'ל' ש'י'ה' ה'ל' נ'כ'ות' נ'ה'ס' ק'מ'נו'ה'פ' צ'ל'כ'ה'ש' נ'ק'ו'ת' ש'ע'י' צ'ן' צ'מ'ע'ה'ל'יט' ו'ס' ו'כ'ב'ים' כ'מו' צ'א'ו' מ'פ'ו'ר'ק'ס' נ'ל'י' צ'ל'ע' מ'נ'ג' ס'מ'ק'ס' ס'ה'ה' ק'ו' ל'ה' נ'כ'ות' שלמה' ו'פ'ו'ר' ה'ל' ה'ל' נ'ה'ן' ר'ו'ה'ס' ק'ג'ס' צ'מ'ע'ה'ל'יט' מ'צ'י'ה' ה'ו'ת' ו'ה'ל'ע' פ' צ'ה'י'ה' נ'ל'יכ'יס' נ'כ'ות' מ'נ'ג'ות'ם'. ו'פ'ג'ר' ד'ע'מ'ה' ד'פ'נ'ר' ה'ל'ו' ק'י'�' מ'ס'ו'ס' ד'ל' מ'ק'ני' ס'ס'ו'ת' ה'ל' ה'ל' נ'כ'ל' צ'ה'ו' ד'ל' נ'ב'ז'ה' ה'ו' ע'ט'ו'ו' ה'ג'ל' ק'י' ק'ה'ל'יט' צ'ה'י'ג'ס' נ'ל' נ'כ'ל'ה'ה' ל'ה' ש'ק'ל'י' כ'מ'ג' ס'מ'ל'ד'ל' (פ' מ'ק'מ'ה') ו'ה'ז' נ'צ'ו'ו' ו'נו'ה'ה' נ'ל' ד'ל' נ'כ'ל' ש'ע'ל'ה'ה' ל'ה' ש'ק'ל'י' כ'מ'ג' ס'מ'ל'ד'ל' (פ' מ'ק'מ'ה') ו'ה'ז' נ'צ'ו'ו' ו'נו'ה'ה' נ'ל' צ'ה'ן' מ'י'צ'ים' צ'ו'י'ת' נ'ל' נ'ל' ה'ו'ת' ס'ה'ה' ד'ל' נ'ב'ז'ה' ו'ה'ל'ר' ת'כ'ה'ה' נ'ה' מ'מ'ע' נ'מ' ד'ל' נ'ב'ז'ה' ו'ה'פ'ל'ו' ד'ל' ש'ע'ל'ה'ה' צ'מ'ע' צ'כ'ל'ה'ס' א'ד'ע'ת' נ'ו'נ'ה' [ב'] נ'פ'ו'ר' ד'ל' מ'ל'ק'ה'ה' ה'ל' נ'ל'ב'ז'ה' ו'כ'ל'ס' ו'כ'מ'ו'ת' נ'מ' מ'ס'מ'ע' נ'ק'פ'ל' י'כ' ד'מ'מ'ע' מ'ה'ל'ר' מ'כ'ה'ה' נ'ה' א'ל'ג' ש'ז'ה' ל' ר'ז' ע'כ'ל' ו'ה'ל'ע'ג' ד'ל' ס'ז'ה' ה'ל' ר'ז' נ'ק'ט'י'ן' כ'מ'ל'ן' ד'פ'נ'ר' מ'ס'ו'ס' ד'מ'ק'ת'ג'ר' ט'ע'מ'י': ו'ע'ז' י'ז' נ'ו'מ' ש'ע'ק'ר' צ'ה'מ'ה' ס'ק'ו'ד'ל'יס' ס'ס' ש'ו' נ'ק'ע'מ'ג' נ'ס' ס'ק'י'ז'ו'מ' א'ל'ה'ה' מ'פ'י' ס'ק'ו'ר' ו'ל'ע'מ'ות' נ'ל' ע'ל' ק'ל'ה'ה' צ'מ'ן' ס'ה'ה' ו'מ'ס'ו'ס' ק'ל'י' ק'ו' ל'ה' נ'כ'ות' ס'ל'ה'ה' ו'פ'ו'ל'. ו'ע'ז' י'ז' נ'ל'מ'ר' ש'ע'ק'ר' ס'ג'ה'ה' ס'ס' ש'ו' נ'ה'ק'מ'ת'ה' נ'כ'מ'ה' ד'ג'ר'יס' נ'ג'ו'ר' נ'ס' מ'עו'ת' נ'ל'ב'ז'ה' נ'ס' פ'יו'ת' ל'ק'ג'מ'ה' ל'מ'ג'ו' נ'ס' נ'כ'ע'ז'יס' ס'ו'ס' ע'ז'ו'ה' מ'ס'ה' נ'ק'ג'מ'ה' נ'ה' ס'ל'ד'יס' נ'מ'פ'ס' ס'ד'יס' נ'ז' ו'כ'ן' נ'ק'ר'ל' ש'ק'ו'ד'ר' ק'ה'ו' נ'ל'ב'ז'ה' נ'ג'ז' ש'י'ג' צ'ה'ו'ה' נ'ל'ז'ן' ק'ז'וק' ע'ל' א'ס' צ'מ'ה'י'ק'ס' צ'ו' צ'ל'י'ק'ס' ה'ל'ע' פ' צ'נ'ג'י'ס' נ'א'ס' ב'מ'מ'ה' מ'פ'י' ס'ה'מ'ה' ו'צ'ג'מ'ה' מ'פ'י' ס'ג'מ'ה'ס' כ'י'ו'ן' ש'ע'ק'ר' ס'ג'ה'ה'ס' ה'י'ה' נ'ל'ק' ה'ל' מ'צ'י'מ'ה' ו'ה'ל' ק'ה'י'ן' נ'ה' מ'ל'ק'ה'ה' נ'ה' ו'ד'מ'י'ה' נ'מו'כ'י' ס'ס'ו'ת' ס'מו'מ'ל'יס' נ'צ'י'ל' צ'ג'י' נ'ל'י'ס' ע'ל' כ'מ'פ'יק'ס' נ'מ'כו' ה'ל'ע' פ' צ'נ'ג'י'ס' נ'א'ס'

הגהות והערות

יב) בספריו עם פ' מאיר עין פ' חצאו פסקא לרל הובא נוסח כת"י ספרי שכחוב בו אשר נזכר לברם וכשותה וכן בנוסחת הגרא"א ממעש להדייא כריבים וכחותו: יג) וזה החדרה כהנים אל הספר פוסק שהיה לאנשי איטליה ואינו

אבל ה'למ"ב' ס' לתוב פרק ה' (מג'ים ק' ב') ולטקון מוט גמל סגנ'תע כפין טרכיע וכולין חומו על בענף ומוט וא' טו' בגנרט מלכלה וכמצ' עוד (ז'!) לוי' לא' מל' מתקמאה בטומיט' חוט מלכלה והענשה נגניות ושרלוט'ץ' ז' כתוב מל'ו' טענות זו וזו והל' פגימות כל מלכלה (זהאנט) וגאנטען'ן לנן. ווקמיי לונ'ינ'ן ס' לתומ'ב' ס' (מנגד מה וכק' מ' טפ' כ'')

דרכי משה

קונלינר מלשין אשכנו בה פשות שהוא פטוד דורי לצד מעלה אין לו כנופה ובקטוף הקולינר המתחנן לו קצת מאחריו ואין זה קרנות הואיל ואין השמי קרנות שמאחריו מכוונים כלפיו אחוריו בכנופות שלפניו גודולה מזו כבב בית יוסט סוף סימן זה והה לשונו ועל דבר מלובושים שיש להם שתי קרנות לצד מטה ולצד מעלה אין לו קרנות אלא מהנור אליהן חתכה בגדי ומוניה לו על כתפיו מאחריו והואן לו

הנתק

דרכיהם

שלפנוי עין שם שהביא קצר ראה לדבירו זהה וכן פסק בשלהן ערוך
(סידר) עין שם:

יא [א] **ויהיו טווין שם ציצית.** זיל ב' כתוב במודרני בשם מהרים שיש להחמיר לנפק הצמר של ציצית לשם ע'יך ולא רוצעת מה מאחר שלא אמרנו גומרא אלא בעין טויה לשם מנין לו להחמיר לא ראייה ושות אחד מהפסוקים לא כתוב כן ולא ראיינו מי שחשש לו באלו ואנוי ואיתן כותב בשם מהר"ל פרוגז זה לשונו נוראה לי משומע כל' אני ואיתן כותב לא חבלש שעטנו וזרישן סמכים מעשטען תעשה דבריב גודלים תעשה לא חבלש שעטנו וזרישן ניפוץ ולפיכן מאריך גודלים ושעטנו בכללו שוע טווי ונוח ושוע היינו ניפוץ ולפיכן מאריך גם בס קש עשו לשם ואדרבה תימה לי על מהרים למה לא פסל גם כן בדיעבד בגיןך כמו בטיוויא ואפשר לומר דגיטין אינו רק הסתה פסולות הצמר ואינו מעשה בגין לפיכך כשר בדיעבד ולא הקפידה תורה על גודלים תעשה אלא מה שמננו עיקר עשיית הנגידים דהינו הטוויי ומכל מקום החמיר מהר"ם בין דסוף סוף כתיב שעטנו עכ' :

הנחות זהירות

יא א) הנטופ בחייבי ובדרושים קרטונים או אפלוי של פשתן: א) בפ"ג לשון הוא והרינו נניית החותם תליית החותם. ובכפ"ג משנה צוב רך י"בנימית החותם
בבוני. ובכ"ג ס"ד ספיק בחייב משיכ' ואכן וכחט "תכלית החותם" בלבד:

ההתבלת

התקנות פרק רביעי התכלהות

לט

כ"ג עיון כל נון כדי שיתן מוסך כלכני ותורה ק"מ אהד אמי ק' (ה) (ג)

בכמה סעיפים צוין מוסך כלכני ותורה לאמר דיעיות הרוח, אבל אם כהה הוא סעיף ב' בחישובו של קראטער, אז מושגנו יתנו למס' מאמר צוין ב' בפ' נושא זה.

ב' צוין שם הולך וחולך פטרו למלה מאמר צוין ב' בפ' נושא זה.

נזכיר לעלוקה מושר ודעתות קריינה גיטמן מכתב אל בקרעטה גוטה לאנא קראטער. ת' נסבכון לאילוקה מושר ודברו עליון רישוט מכתבו מילא מושגנו לשלוחו לארון צוינר בפ' נושא זה.

ד' צוין שקליה: [ג] קראטער מכתבו בפ' נושא זה:

בקונסיסט דוא צוינר מס' סנק פ' א' קראטער בפ' נושא זה:

עלול להיות מושגנו בפ' נושא זה:

שר הור' ד' מוסיכ' כלכני' ב' ברכות של בן אלה חילוף ובורר תור' ה' ק"מ וארון צוינר בפ' נושא זה:

דרכי משה

(ב) וכן כתוב המודבי (ס' תקמ"ה) שהיה ארכן שתים עשרה אצבעות נגדי שבע שבעתים: (ג) וכך נראה דאם הוסיף על אורן שתים עשרה אצבעות ציריך ג'כ' לפחות שהוא השלישי גדרי כבודם הרומיים:

פרק י

(ב) בណדר בכל שפה. ומשער גבורות נגדלו ולג' מילוטו אחות קני. מלבדיו:

ג) איבר כי מוקמן כציל (מאמר פרטני): ד) כיה ברא"ש וכן בראה כןן נשוא משורש שלש ולא משורש שלשל. ודע דגם בדברי ר' ר' דלקמן כתוב
בראשון למלמד שמיינטן לאויל ציל

הנחות והזרות

וְמִנְחָה בְּצֵבָא מִ

דראייזן ידמיטלעט אונדיל ב-

הלוּכוֹת צִיצִית סִימָן יא

ה' ו' ומאי
ב' ה' הכלים ב' ס' ג' מילוי י' אלכין כ' ב' מהו י' ג' מילוי
ט' פ' ס' ס' פ' מילוי ק' ג' מילוי
(1) מצוה: ו' * אם עשאם * מצמד גזול פסולים דכתיב ועשו (כ') להם משליהם: נגה
מן הנימין הנתלים מהבהמה ולא משוריishi שתי (כו) שהאORG משיר בסוף הבגד והטהעם משומם ביזוי
(ה' מצדי ב'': ה' אין עושין הציציות מהצמר הנאחז בקוץים כשהצען רובצים בינויהם ולא
השונה * אין פחות (ד) [ג] (יט) מ' גודלים (ו' י' ב' גודלים (כ) * יוכן נהוגין סולמעלה אין
לهم (כ') שיעור: (נגה ומשם ליהין יותר מלול * יכול נקיין וlein מה מסות מעטה ולו מן סטחן)
(מלדי נ''). א' מהחותרים (כב) ייהה * יותר (כ) ארוך כדי שיכורן בו (כג) הגדייל: (ה' גדייל טיטו
אתלך מילויים סלמיים מילויים (כד) נטול אנטול מלוד מה שמונם על קרן סטמג).
(קנית ב'': ה' א' מילוי
(1) מצוה: ו' * אם עשאם * מצמד גזול פסולים דכתיב ועשו (כ') להם משליהם: נגה

שערית תשובה

כפלט הוא בס צוריים יפה דלן טכני שיטפלוקו: (ד) מלחצען ומדליס. ומזהן מקוס ורכז גהמען גודל. מחדל ד"ה מ"ה ע"מ: (ה) מילון. נ"י דלא מהל היין מילון כ"כ לכינון צו כלין יכוון טקסט קלים כרכימת מומות ה' וקצת כרכימת מסמכות המכון לי פמן התקכלם (ו) מילון.

כינור הלכה

* עם אשרה וכו': עין פמי' לאחן דס"כ ה' ג' טהרה וטהרי ט' גויה
 מכך נמי נמי ג' קיס מוויא פ' נידחמו כ' (וממילג' נרכמו קו' נפלו) לכטמך חמיה נקלחו ועינן מח' כ' נמ"ג כ' ק' כ' לענין בקפת יוציא ס"כ נענין טלית: * מצמד גולן. נטפקתמי כמי שנמל חוצי זיימ' מהבי' וויהר צבטיים נמנדו דלע' נו עטיטס לו נמסנו נס מהויה למאו נונכחים

שער הツיון

סודות מ' כתב 7

כג) פמ"ג:

באותם היבטים נבדקה: 1) כיצד לפקוד פס יי'ב פ"ג בהיל ד"ה שם, לעניין עסק עדרין במצבה:

ויבואין בהעתפותו וכו' פקוט כתה:
ויעירן החיציות קודם לבן שידייו שלמים וכו'. כן כמו כל"ש
נקוף קלומות גלויות קודם עטיפה דלי מיטים וילם חה לנו וסמדר
אלן דנבר ס' יידעון הילמת קודם עטיפה כל' יונך נבכלה גטמלה
ע"ב. ואלו על פי סכמג צמחונגה כלל צ' קיטון ט' סקטולס גל' נאגו
לבדוק כל היליות וכל עתה סממאנט מזוז דזוקמיין לנו מחוקם
בכשרוותם כמב' לדרכיו נפקדים סכמהל אל דנבר ס' ט' לו נדזוק:

ונממשה הלאס דמיין סגניהם נל' סמכין טומקה דצמלו ממקלקל למ' כ' מדע דה' גב' רוג' מוד' דעד'ג' מומזקה לדלהט' נריש פליק פאלק טפל' וארמה למדינה כיס' (ינומות קיט':) פליו כל' צוינ' דמל' מנמעה נל' חולין גמר רוג' מוד' דססמיון לוייל' נצכורות פליק פאלק צבמה (כ.) ומושס כיכ' נגב צמיטה לי' מהט' קמן נרץ' נמי'צקה וול' קה' סמכין טומקה דרו'ג' תמי'ן אול' צמיטה מומזין סן (מולן ג':) והאיינו מותם דטומקה חי'ה ממייל'ו הול' נל' יי' צמלה צמיטה וצמלה סכמא ונ' כמ' כר' ז' נפליך פלהט' מילך (קדיזון ככ' דט' לפקן) בצעין סכלנות נגב רוג' דני' דכטמלו הול' פישקן נמיוטה קיינו דוקה' דרו'ג' סאטל' קטו' מילד צצע' רטול' נגן' וו' נט' מספכבות ווילוד' וו' מפלות הול' רוג' שלי'ו הול' מילד מג' מג' הקטול' וסמניג' נסאו לאשכנז'ו להן' זה' רוג' חצוב צל' נמות לימי'נו ע' וו' וו' פאיין יומי'עות בטס' נגב' מוקה' כלה' פילרנו וכן כמ' כר' ז' נפליך פלהט' מילך (ה') וכן נרלה מדרת' רצינו סכמא' ויעין סל'יל' קות' יוסט' בטס' נגב' מוקה' כלה' פילרנו וכן כמ' כר' ז' נפליך פלהט' מילך (ה') וכן נרלה מדרת' רצינו סכמא' ויעין סל'יל' קות' יוסט' בטס' נגב' מוקה' כלה' פילרנו וכן כמ' כר' ז' נפליך פלהט' מילך (ה') וכן נרלה מדרת' רצינו סכמא' ויעין סל'יל' קות' יוסט' בטס' נגב' מוקה' כלה' פילרנו וכן כמ' כר' ז' נפליך פלהט' מילך (ה') וכן נרלה מדרת' רצינו סכמא' ויעין סל'יל' קות'

סקרים שאין יוצאים בטלית קטן כזה ולכך
הה תלכש דאו הוא ממשע ודכשי מקימין
השם יתברך שנען לנו מוצאות צייזת ואך
כייזו כתנה ולכן תקנו לשון על דלשUber
סמנחוג וכן כתוב הרא"ש ע"ל בשם ר' ר' (שבט)
ר' ר' ופרק קמא דפסחים (ס"ג) לענין ברכת
מיליה עצמי שם:

ט' ט' ט'

לארס או יהפלן וכן קמין קפ"ג נטעו נרכמת מהווים ומתקן הולן קו נורס כנלויה צל נורס כנלויה קרלה ווינר וכמי פיעוטה שלם נירק כרכבת נגייל רלה מל כסוטין הנפה מלן הדרדרם. כנלויה צל נורס כנלויה מטוטו כנו סאכט דיט יוקם פאמן ווילט מל פאשל ווינר להסמנת ג'הדרדרם. קמון קו נורס לה קמונת פאך גאנלאַד דבלאות הויל מל מוקס והויל נס סמיינור כמפאַן ווועטקה גאנלאַט מוקפּה פאך גאנלאַד דבלאות הויל מל מוקס והויל נס סמיינור כמפאַן ווועטקה טולר זאלטונג וויספה לרפוּן וווק'ן: (1) ע"ש החזון הנפרדיין ממנה קודום דבָּן: כן

הברחות והערות

וירוש בפנו שהז חבלת באצ'ין:

בון נס חומרים מיט מיט קוטר ל- אככיהה גאנטיסיט פון מאכיסון מון
ונגדיל מאונגנגי יוזס כל חוליות וויל עמלה קימת קוטמת המכלם או הנקן הכל למינאג מלום הי שודין קדר מהז דין כל מוליך פרישה

מכלם מ"מ ש לדקוק נמן כטוליות העמלה ניכר כטוליות וזומה נקלע דומם נזר עזין ריקם לעריק מילן הדרון דלום נ' מלון לון לדקוק נמן כטוליות כ"ל) מילן מושך מה כריכות ומולות זילסן כן כי כן מעת ממקלן הרם עטיפין נגידן יומר מן שגען כבר (ויאו גס קן מדין גמלוד כ"ל) מילן שמיין האריה השגה צי לוליטס והגדיל צלעט טופוטופים (בבש בטופוטופים) נל' זה קהיר זההען מילן נץ נץ לדקוק בוה ווון כגב צס ארליך" (פרק ו') חיל' בטופוטופ אל' יפומות נויה דיזוקן כטיט

בנאות פונינו נמצא פירוש זה בלא ברשי' והביאו התוס' שם ד"ה וופתלו: **כאי** פירוש מן הכתוב גדלים העשה לך שומע אני שיעשה כולה דידלים תלמוד לומר ציון שפירשו ענף כמ"ש (ס"ב ע"ז) אין יצית אלא ענף: **כב** בכת"א אוקספורד ובדרטס קרמנין הנושא "זרהיאננה נמי אין יצית לזרען": **כג** ברכ' הנה מהרש"ס: **כג** ובאמ"ד היה טש לסתורן אהת של מלחאת והאת של לך מזא ש"ש בשען חוליות ארבע חוליות של לך: **כד** זהה בכוכנות לאכיפה בוגם ברכ' (צ ע"ז) הספה מבחן מהו אמר מילגנא וכו' ופישטן לה תח' השם וכו' ומפרש הביה' עד עיר הלמוד חרלא כרבנן ברשותו אל שהביא ראה מין וסביר כל תחת אותה ובין אכן בוכאים ודדרשין משני הסדו שאותם לשותה גם בחוץ מללא ברכ' אל מה בראבאנס אמר וכו' וסביר כל בחוץ לרשותם שפ' ברכ' לולברל ברכ' הקוש בעין החול וכו' ומשם לפיטן לרשותך גם בחוץ:

יב א' ואם נפסקו כל חותמי
אתותם, דוד גודן צבאות
ב' סימן יב כמג דמווי
כמיינו. וכמג (ס' כה) כמג מילוי

פ' יב

ג) ומחבו חנויות רבב שכוניות מבן מניה בשאר:

[א-ג] ופקבו חונכין ראה שטמייר מהת מזקה רש"ב:

יב א ואמנם נפקו כל חותמיה ונשתיר בהם כדי עניבה בשור ובכבד שישאר כדי שיויכל לענבים בודדים ביחד וככזה.

בראשית

יב (ט) ואם נפeko כל חותמיה וגשתייר בהם כדי מגיבת כשר. אז לדעתו קברנו לרשותה שכך נקבע רשות מקומון לנו לעתים שיש תומכים וקיימים
קצתם רשותם וכמו שמכמי דרישתך: (ט) כדי שיוכלו לנצח בודם ביחיד וכו'. אך פריק המכלה מחייב לנו לדוד נצחים גולגולת פאדי
לו כל מוד לנפטר פיקון וכמכם בים יוקף לילו נזאי ודקומלי מוטעים המוגדרים כללו גולם אנטומיס המתוגדרים יגולות יוניכן ימד צנזור

פרק

יב [א] ואם נפקקו כל חותמה ונשתיר בהם כדי מניבה שר ובГлавן שישאר כדי שיווכל לנגן בולם בידוד וכו'. וזה לשון הגמורא פרק התכלת ור' ליה ע"א תנין התכלת אינו מעכבר את הלבן והלבן אינו מעכבר את התכלת ובגמרא לילא מנייחין דילא כובי דתניא ואיתם אורות מלמד שמעכברין זה את זה דיפדי בבי וכוכבים אמרות אין מעכבר ואיסקין אמר הרבה לא נזרכה אלל לנבודמן דאי איגרדים תכלת וקאי

חידושים הנקודות

הנחות והערכות

לאן שזין כי לעיל טע ע"א דינה ומ"מ טוב: [ב] עיין שם שהגביה עד בראוף אשר הוא לבש בגדי שחורה בצעירות ואינו עושה: [ג] עיין מורה וצערת ר' חימי מורה וגזרת ר' חימי שצערת ר' חימי גזר בטל חומץ:

לרכוב בתרב גנומוק יוקפ (ונ: יוניר לטלטן) סאנגו כהן לנשות זמוקע כל מות ומוות קבר כדי שימוש נטויינו וכן כמהו הדרוקם (ס"י סמ"ה) וזה נסועו וקופטסס כל חוט למיטה צלול יתנק ורלה כטניס בדכיאו ליטום (נ"ע ח'ג קקט פ"ג) כתמ' כתן וגרין לאפריל מושיע סמנון טה וויללה לי כי לפיא וז נאנגו לנשות הכל חוט מס נעלמאו סעכל למיד כלכליים וזה מוג עכ'ל:

ו. בתרוב נכללו (ס' כ) וכלהותם מיס (בג' נו' פ' י' ז) וכן מהות פוליה דוחר קטלית ולו' נורחוי וכן כמה הרכוק (ס' ס) הרגשות מיומן (נו' פ' ה' מו' ג) כמו זה לאנו כמה ר' ס' (ינו' ס' טסס פ' מ) וכןין מהם הרים תלויים קטלית ולו' נחתת דמיון (נו' מ' מכ) שמהן ווטפה על הקנף פירוט מלא על הקרון וה' ר' ליחזק' לו' קו' נועך פארה לפני הקלעך הו' מלא. וכן הנשיג מה' ר' ס' דקדק ט געלית טיב' קרי' נונע על זקנ' זב' טמעונ' ט

מאר"כ ור' הוזauc זל נז ור' סאכטרכ ררכז זה אדריך גלען גלען מלוחקן
גולדס ומורה (רנמי ייומס נ"ט ט"ב קפט): פוקל ומפער התמימות (טמ"ג עזין
זו קה) ג"כ חמר טוג סולו סולו יתמכטס גנדעד עד צימטיכס וכן רלהו
לעתות ורלהו לאסתמייר זושה שאטגולט טוועיס מלע זושה צימטיכו רלהו
סבדה סרכט ררכז עכל"ל ווילוי רוליה גמנונג ואחר בר' חתכם בשירה רך
העולס מעות כלע דלאכלי עולם מיטרי צרי נמחסס מהר שטחטן
ככני לדממען נאדיין מפיויס טכ"ז דלע מהר האלן סייל דצכם וויל
ספוקן עד שטחה כל הגדיילס וקסטיליס וכן נויהה מדנבי היל"ג (ויל):
ווארל"ש (ס"י יג) סכטוצי מעלן וקעןן וויל"כ פמק חומיסס שלטס
פמקויסס דמאטמען כל מלהס ופמק לרהי מותין וויל"כ קעןן כטלה
וון גלטה דכרי גראמ"ס פפליך ט"ז (פ"ת ס"ד) וכן כמג ק"ר (ט' כויה
ו: דיעו וויל"ט) גאנדייל לאכטשי וכטאנ דאלוי מוכנ נגמלה ונויהה דסיאינו
מדממען טבּ נגמלה וויל"כ צמוולן כל המיליק פסיפקון וויל"כ עס"ט
ויל"כ מני צמוולן קטיל נצעי קראונט נטמ' לחת וויל"כ פמק לרהי מותין
כטאל מהל' נלו' שטאל וויל"כ פמק נלו' צפוקן וויל"כ קוועל מהל'
למיינט מהו דטימל' גאנין נטפ' צטעמ פטיל וויל'כ קמ"ל ופליס רט"ז
טטיל לטי קלינוט נטמ' חחת. שטחה אוילען פפליס מלויסים צטיעו
טמי נויזום ומוחט לרהי מחד נצקה וויל"ט מהר נצקה וויל"ט (ויל'ט)
[ויל'ט] גאנדייל עד שטאיו וויל'ט נטמ' טטיל. מהל' נלו' שטאל.
שטחה אוילען צו וויל'ט וויל"כ פמק נלו' מלהט' וויל"ט פט' צטעמ'ו
פיטמול דלוילס גאנטמקה הווע' מהר סטעה פטעל.
[נטעה צפומלן] צטולא צו צטעליליס צעינן נטפ' מהר וויל'ט צטעה קרי
גאנדייל דהעיגל היל'ית וויל"כ פמק לרהי מותין צטאטס כטאליס וטמ"ג
(טט) צטומ' וקודס טיטמחלן לנטויל ולכטוו יטמוץ לרהי מותין צטאטס
שטאל נלו' יטמוץ עד נטול קראונט לרהי מותין צטאטס נטטאה נטילן
כטן קלי צלען צפוקן לרהי מותין מהר קראונט וכטילס
ויל'ט מהר צטאנטס נצען כל ומון צלען קאל וויל'ט כטיך צפער דמיי
רטהי קראונטס ומלה צטאנטס וויל'ט צימטיכס קודס צימטיכס כלע נלו'
לעטיכויל מהל' ער' טוועז קמ"ל צלען יטכל צטאמ' מלוחקן עד מהר
קעריריא: ובין ט' לפרט מה צטאנטס נטפ' מהר מהר וויל'ט וויל'ט
לטונו פטטע נטפרק קמל דטוקה טטיל' מהר וויל'ט היל'ט נטגען צטעה
שטאל נלו' יטמוץ מהר צטעלן נצקה וויל'ט כטאנ' וויל'ט מהר צטטנק
כטאנ' וויל'ט מהר צטעלן נצקה וויל'ט כטאנ' וויל'ט מהר צטטנק
כטאנ' דקעטני ריכט טטיל' מהר לרהי מותין קודס צימטיכס נצקה
טמלוון מטמע טקסטיט ג"כ היל'ט מהר צטאנ' נלו' קראונט נלו' מיטקל נט'
ספוקן מהר: ומהה צטאנטס מטלא וויל"כ פמקן נטטואת חייס (ט' יזעם
ס"י יז) וויל'ט למזרו גראטטס צטאנטס נצקה פטולא ואיל'ט (מקוילל טמ"ק
כטאנ' טטאל נלו' פמקן קודס צטטנק ריכט צלען קראונט כטאליס וויל'ט
ס"י נלו') כטאנ' מהר נלו' פמקן קודס צטטנק ריכט צלען קראונט מהר צטטנק
קעלאס קודס פטיקס פטוליס [ע"כ] ט' נומער צמהה צטטנק צטאנטס נצקה
טוט פירעוס מהר צטאנטס מטלא נלו' פטוקן קודס צטאנטס נצקה
פטוקנה נומער דסיאינו דוקה צטטנקן קודס פטיקס דלאכטיאס קרי נטינס
כטאנ' וויל'ט לפרט דהיל'ט נטפ'ליגו על סטאל קמיימל מהר דהיל'ט
לטנאל קמיימל כל צטאנטס נצקה מהר' צטעדין נלו' קראונט מהר נט' פמקן
פטוקנה וכטאנ' צטאנטס דגנמלו מכתען הנגידיל דכל צטטנקן קודס קראונט
היל'ט צטאנטס קייז (ט' יז) טטול' צטאנטס מהר דלעיגל כטאנ' וויל'ט צטטנק
לטטומת חייס (ט' יז) טטול' צטאנטס מהר דלעיגל כטאנ' וויל'ט
ט' מ' צטאנטס טטאל טטול' סטטאל צטאנטס טטול' צטאנטס צטאנטס

הוּא בָּרוּךְ

שנמשכו אחר סברת וריבינו שסתם דבספר אודם והזה פול גם בסמ"ל [נ] כתוב טוב שלא תחכם בבעוד קודם חתיכך וב"י האריך לבאר דברי ספר אודם והזה וסמ"ק והפכים וכותב שם כעדות ריבינו עז"ה:

בז' עירין חוויאָה סְיִיר גַּסְיָא מה השקעה ע"ז: (ח) עירין בכלי לעיל טו עיאָ דְּהָ וְתַּחֲבֵר הָרִין: (כט) עירין בטוח ובייַּסְמֵן ח (ט ע"ב) הביאו רין הפדרת הארץ: (ל) פְּנַיְמֵי עַמִּים וּמִקְדָּשָׁה יְהוָה: (מ) סְמִינֵי סְמִינֵי מִזְבֵּחַ וְבְּבָאָה מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ וְבְּבָאָה לְסֶגֶם:

הלוּכוֹת צִיצִית סִימָן יְאֵב

י"ג שעולמים כלם מ' כמנין ה' אחד שעולמים ל"ט ועם השם הם מ'. וינהגו לעתות (כט) בסוף ט' וחמשה קיט' כל חות קשור כדי שיימוד בשזירתו: טו י"י"א שצורך לדקדק שיתלה הציציות (עב) * לאורך וצוקים ח' גנ' הטלית (עג) דבעינן שתאה נוטפת על הקרון (פ"י מל' על נקרון) ואם היה ברוחבו לא היה גוטן ערכ' הילדיים אכלתו נ' גdashim

יב דבריהם הפסלים ב策יעית. ובו ג' סעיפים:

* א' אם נפסקו כל חוטי הכהן (א) ונשתיר בהם כדי ענייה בכל החוטים (ה) הפסוקים ביחד * מומנו נס' פג' אל'יך
 * (ב) כשר ואם לא נשאר כדי ענייה (פ') וילכטו מה סעודה מרנום ויענונו)

שערו תשובה

בניאור הלכה

* צי' גטטייל נויט עט יוציא להווק לחם מון
אורות הטלית. טין כמי' לחם מון ולווק הטעטל
וירוחם כשי' קומתו מרוחה לנוינו וכוקב אלתורוינס
ה' בעש' לחם גלווק לחם מון יוציא להווק הטעטל
ותהו גטטייל וויל' גלטלי' ה' כ' נולחלה צוותא
טיטמי גטטייל דורה ייס' * שאין להה וכבר.
חס' דכענין מין נך' וכון העמיך בגרא' ח' בטנע
חס' סחט האס על פטנט'ן כ' כו' דס' דס' מנדלי' דס'
לאו' נוגה דין דען לחטוף קוח וויל' פטנט'ן גו' גע' ז'ע'
לאו' מון' גטטייל נויפס ערקל דין דע' ז'ע'
לאו' גטטייל דרומה ס' עט' ז'ע' ה' כ' ס' ס' ז'ע'
כו' מלהר ופסחים לפטוינן כל' בזוי מונד
נגדר דהוק פ' פ' ומידות קו' עט אל אלתורוינס גל'
בתא כהו' דער' עט' נוקי' פטעל' ז'ע' גטטייל ז'ע'
גרא' ז'ע' וויל' גלטלי' ז'ע' :

* אם נספוך וכור' ונשחיר בהם וכור'. עיין "讚マ" כ' מנות טינקה ל-
הטינין טוּ סָמְעַן קָמְמָה" סָמְעַן כְּבִי" וְלֹאֵן קָטְטָה קָתְטָה דָּוּקָה (הא)
ולג' העטמתקי דעה קמ"ל דפיגע על המהנמר ווועכל דעריך טיסיא או צדי געיגע
על כל מה מאהווען מוטס ווונטמאף קה סנייה דטיפיטס זאמולדען קה
דעריכוילן דס"ז ומלה"ג פליע' פלאַס דעםראדי ווועך דר'לוּס ווועכ' דמלעט
כלכטלען וויפלוּן נאָפֶק רק מוט מהר וווען גנְלָאוּן י"ג גודלן:
ספוקה לא פיעויז ער"מ געגע על המרדען גוּפָה מנטען דלע'
ג' נאָפֶק מאַר' מינען ער' מאַר' לאָהָה פְּלִיאָוּן סָלְגָן

שער הרצין

(מג) פמ"ג: (נ) מ"ה: (נ) מלדי הונח נס"י ועין נס"ל: (ו) נ"ש: (ה) נ"ש נסס קםמ"ג: (ג) נ"ז וו"ר: (ג) הַמְרוּוֹסִים:

הגהות ותיקונים: א) ציל פ'ק: ב) בראשו: ג) מעל דעל:
הברות והארות: ה) עיין במ'ב י"ג קש"ז דה"ה באותה טלית עצמה (ר"מ):

שערית תשובה

הילך גורם לשליטה על היבטים מסוימים

שער ה策יון

ה' (ט) מ"ה: (י) מ"ה: (ג) מ"ה: (ד) פמ"ג: (טו) מ"כ:

אהות ותיכוניות: א) ציל ולא נשתייר; ב) ציל וטיהר;

צ'ורום והארכוֹת: ¹⁾ צ'יר'ע ש-בבָּהֵל דְּהָ וּבְהַגְּזָן כִּי לעמָן אַם פְּשָׁש שֶׁהַמְּחַכֵּר דְּצָרֵיךְ שְׂהִיו אָוֹרֵן הַחֲרוֹטִין יְבָם גּוֹדְלִין הָוּ לְעִיכּוֹבָא:

ב' זכרים אם נפסקו (ד) (ה) שני עת עשיית היצחית לחת' ראשים מצד الآخر אם מכל אחד הרראש השני

ס נז נטמיהר כדי מעינזת הפי
צטמיהס כדי מעינזת ע"י יוריו
אייז ע"כ רלה נלע ריל זטמיס
ס נל קאנזתמן נקנק ומטעו
ולע. צאנז ווט לאניאס צאנפמק
זאטה חוט צלאם ג"ב קילדס פסק
האיה קילד ג'וואטן צאנפמק נל נז
וילם"ה נלן דיא צאנז
האיה קילד וטקיין. וזה נט קילדס
האיה קילד וטקיין. וזה נט קילדס

יראי ומלך ברשותם בוגרין ובור

הלוות ציון סימן יב

ב סע ל' ש' ב' טו * באפי' בחוט א' (ג) [ל' (ג)] * שנפק כולו (ד) פסול יהלך כיון שכל' א' כפול לשנים אם נפסוק (ה) (ה) שני ראשיים פטול (ו) * שהוא נפסק חוט אחד יולפי מה שהוא לנו נהגים לדקדק בעת עשיית הצעית לתה סימן ב' ראשיים בענין שלעולם הדר' וראשים הם מצד אחד של הקשר והדר' וראשים מצד الآخر אם נפסוק (ז) שני ראשיים מצד אחד כשר דודאי שני חותמים הם והרי נשתייר מכל אחד הראש השני

באר היטוב

ביאור הלכה

שער הצעיר

(ג) מ"ט: (ט) פמ"ג: (ו) כלהמי נצחים הסלכלה: (ו) פמ"ג: (ה) נכל"ז ומל"ח: (ט) ה"ר וממ"ג: (ט) נכל"ז ומל"ח: (ט) נכל"ז ומל"ח:

ההלכות צייטת סימן כג כד

בשם הו"ה: ו' גדור עז

א (א) *אחר שלבש
והטלית לתוך כי

ב ריקג'ט: (ד) הַזָּעִיר גַּמְוֹת
נֶלֶם וְאַנוֹתָה וְעַזְיָן דָּוָרָה כְּלָמָד
סָכָר גַּמְלוֹמָה מַהֲרָה. כְּשׂוֹנָה
פְּקָדָקִים אֵלֶן מַוְרָה גַּמְלִים. ו.
ג יְיָה מִפְּלִין. בְּרַכְתָּנוּ ג'
לְיָהִים וּמִפְּלִין לְלִיְתָה
וּסְלִיק'ט מַהֲרָה קִי'ג' וְתָמָן
כְּלָלָם כְּלָמָד מַלְכוּן עַלְיוֹן וּסְבָקָנוּ

ט. וכן קול מומחה ורלוונטס טו.
 [ט] יי'ם פְּלִין, עַיִן כָּא"צ' ו'
 ד' (ט) נְמִין פְּלִין ותוֹהָה, ונוֹי
 ווֹס' גָּזֶן נְמִין חֲלֵב מְמֻמָּתָן
 סְכָסָה עַיִקְרָה לְהָרָה, ווֹזִין צָדָן גָּזֶן
 נְלָמָס פְּלִין צָל רַמִּי וּמְנִין גָּזֶן
 צָל דָּעָס קְהַתְמָן נְלָמָס סְכָסָה
 אַלְמָדָה מְמֻמָּתָן וְגַמְמָנוֹת רָוָן
 טְמִיסָס יָגָה צָל רַסִּי מְמֻמָּתָן וְגַמְמָנוֹת
 מְשׁ

ט' (ט) הַזְּהִיר בְּמִזְוֹתָץ צִיצִית.

ט' (ט) סְכָסָה כָּל תְּמִימָה גְּרִינְדְּלָדְלָה לְעַזְוֹתָן
 קְרָמְנָטוֹס קְרָמְנָטוֹס לְפִיו נְמִינָה גָּזֶן
 סְכָסָה וּמְתָמָן שְׂכָר נְקָסָה וּגְזָבָבָל
 סְכָסָה גְּבָבָל

גס מלה שטוי'ו פיעו מקהיס מזוה
מקפיד נל זיך ולכדר כפוג ספמא'ג

באר חיטוב שערית תשובה ט פג ס"מ ק"ב זק מומך ג"כ
 (ה) מומך. פ"י צלטש והמ היליות מהתנה בגדר וזה צמפלון נמי מומך
 נילען צדקה קרכורום להס מכסה לוותן. ע"ת. ועיין הוכחה דב' יט'
 יעקב סמיון ג' ב' ובכפר גור מרשה על הרכבת הרכבת ויהו:
 (ג) נתקמן. לשלפי דעתם שבקוורטס ענמנטלו גלויות נקדציקון ה' ג'
 סחמכחין וממיין לוון ג' נמל מטבח וטמיון כ"ג עין מ"ה: (א) נלעג לנע.
 צחינו י"ז ס"י מוגולין דנדיגו:
 (ה) צד סתמלחלה. אין קלחילו להר. וכדצגאל פרלטת יוזיאת יוקם גס
 צד י"ען וצט' כהס וארון צדו כן צמגנו למלה ומלמדים נעל
 ולו. יונסק ס"י מ' וטילס מ'יו כן צמג ס"ה' ו' ז' מ"ה: (3) טל
 העיניים. נמלג צבם הקדרומייס כל המבעזר יוזיאת על עינוי כקדולו פרלטת יוזיאת יהוד נעל קמי עניין. הסוגה י"ע
 להמחה צדו צבמה שאחדו חומר ולחמתו וחון וננק הוכחה מסכת קיטוב ג' ס"מ ק"י עס: (2) להחות. פ"י לפירוט.

א (א) כדי שיכורו וכו'. לוגמל נדרב מהס כסופר נמזכיר ענו ענין ח' סופי א' (ב) על המלומש. עקומה קפכ' נחלווין כדי שחכמיינו [עווין]:

שער הציון

הנבר

שער הצעיר

(ה) פועל: (כ) נ"ע: (ג) ה"ג ופמ"ג: (ד) מ"ל וגנ"ר: (ה) מנחות דג מ"ג: (ו) נג"ט: (ז) סתת יתקב ח"ג קי ל"ט: (ט) רקנמ"ע:

הנ"ט ומיון; א) בשראי' מתחילה כאן סעיף ד': ב) עם:

ממחה ליה עי' מידי (צבר) גודם, ר"ל אליכא דרבנן. דדרש הכהן מן הכהן, דشار מינס פוטרין במיניהם, א"כ צבע מגיל, אבל לרבות נחמן דס"ל שר מאינס פטוריים מציצית, וכן אמר בפ' ה' הכללה (שם ליט עז) א"כ ע"ב קרא לצבע אתה, כדפירושו, ונהי נמי שהחומר (שבת כי עז, דה סדרא) פסקין כרבנן דהוא בתאריך, אכן מאין דפסק דפטורי, אך מדורבן חיבוי, וכן פי' רשי' (בריש) [ביברין] במאן מדיילקין (שם) א"כ מאן לעבד נגיד רשי', הוואיל וגנוגו בוטווי, ומנהג רבווחינו תורה היא, ועוד רשי' דמלר'ם כתוב שם בהג��ו דרש"י לא דיק, מ"מ איהו גופי לא עשה לכחילה נגיד רשי', ועוד נ"ל ראייה מסוף פרק שואל (שם קג' עז) דדרשינן, בכל עת היה בגדיך לבביהם (הלהת ח' ט) אילו ציצית, אלמא דבגדי לבן בעיגן, וכיה"ג מדרש מר' יוחנן (ריה י"ז עב) מתעטף הקב"ה כשב"ץ והראה למשה כי עשה לפניו כסדר ההזה, וזה כורבו לפני י"ג מדות וביל' ספק שלא הראה לו אלא לבלבוש חירור, שנא' (דניאל יט) לובשיה כתולג חירור לרמזו מרת החדרמים, וכן אנו נהגנן, ואין לשנות המנהג, אע"ג דהמיומני כתוב בסוף הלכת ציצית (פ"ב ה"ח) לכל הצבעוניות כשרים בטלית, בין אדומים בין ירוקים, וכן הא"ח כתוב משמי, מ"מ לא נהגין כן היכא דapasht, אע"ג דגביר ארבעה כנפות שהוא טלית קתן לא קפדרין, ועשין בכל צבע, וכן ראייתו מורי מהר"ר דוד הוזקן שהיה [לל] טלית קתן שחור, מ"מ בטלית בית הכנסת לא ראייתו אלא בגדי לבנים כדרפי, ואך בטלית קtan יש מקפידין דוקא לבנים עביל, ומשום הבי אני נהג בעצמי, שלא לעשות שום תפירה בטלית אלא בחוטאי לבנים, ואך העטרה שעושים בני אשכנזים על הטליתים למעללה למזויה, אין לעשות אלא מדבר לבן, מושם האי טעם, וכן ה' הנקנות שלעשות אותו מן הциיצית, ומהז אין לעשות בטליה של צמר אלא נפפות של צמר, אף שהנקנות בטלים לגבי הגוף הטלית, מ"מ מאחר שהציצית תלועין (מכחיכ) [מכתבכם] וכבר נאמר הכהן מן הכהן, מה נשבה.

ומצאות העטרה אימא בה מלחתה חדתא, אשר קבלתי מהזקן
חמי מהרייך, שהטעם שאינו אלא לסייען, לידע כל
פעם מה היה וככה מן הטלית להיו על הראש, ומן הצד
לדרום, ומן הצד השני לפפון, שאם לא יסמן או יתחperf עלין
לחתחנו, וועלין בקורש ואון מורידין, ואף אין משנין, והביא
ראיה מן היירושלמי דפ' הובנה (שנה פ"ב הל' ג) על הא שרוי
ירושלמי הקרשים לידע איזחו בן זוגו, שלא יהליף, אמר רבי
אמם, אמר קרא (שמות כ"א, ל.) ותקומות את ההמשכן כמשפטן,
וכי מה משפט יש לעצם, אלא אי זה קרש זכה להינתן
בפפון ינתן בפפון, ואי זה קרש זכה להינתן בדורות ינתן
בדורות צו, ולומר ממש דהה"ד לכל דבר חישבות וקדושה,
אוותוי החכם דרש זאת בקצת ארץ ישמעאל וגולות ספרא.
רשemuו דברם, ונאותו לעשת טין מובהק בטלית, לידע
מלאו המנוח על הראש, שלא לשונתו.

ויצוית האיל דאתה לדוי אימא בה מילתא, קבלתי שצער
כל אדם כי לתפוס הציעית שלפני בידו, מהחהלה
(קשר) [קראיית שםע] עד סופה, ולכורך אותו ב', ציעית
ההלוין לפניו על אצעב של שמאלי, הקורי קמיציה, ונראה
שקבלה אמרתית ושרה היא, וכן הר' בהגה' מימוני סוף
החלכות ציעית (פ"ג זהה כ) במד' שוחר טוב ויליש חביב, רמו חשבון
כל עצמותי תאמנהה', אמר דוד לפניו הקב"ה, אני משבחך
בכל אבריו ומקיים בהן מצותך בר', עד בחזה אני משים

אתות זוקמו בחייה, וזוקקה חשב קצר כאשותו, אבל לא
אלים כ"כ הזוקה למחרי כאחותו אשה ממש, לפטור שלא
חוליצה, והוא שמעון ילייף מלצ'ורו דפערותה אף שלא חוליצה,
וא"כ לפי דבריו הרומב"ס דלא דרשין מלצ'ורו, לכדרבי שמעון
אתא, ואנו ק"ל דלא כרי' שמעון, כמו שפסק הרומב"ס גופא
 (ה) יובט פ"ז הרכ"ה:

ג. דין שלעשות ה' חותם לצערין, וזה קשרין, וכברוק בתחלת
ז' ברכות ואחר' כח', ואחר' כ"א, ואחר' כ"ג, וסימן ט"ל,
ובצאתו לזרק זיכיר אותו השם על המוחה, כאשר כתוב
בפניהם, והטלית היא הכל לן, העטורה החפירה ואף הכנפות,
ובשעת ק"ש יתפס ב' הציצית התלויות לפניו בצד שמאליו,
ויברוך אותו מתחלת הקשר עד סוף הנגיד סכיב אצבע
קמץ'ה של ז' שמלאות, וכן הוא בקבלה, וסועו עמקה:

מתקין בשיטה דעתיה (ה' ע"ב) גידלים תעשה לך (דברים כיב).
 י"כ) ונארד פתיל (cmdcr צ"ז, ל"ח) גידל אי אפשר
 לעשותה בלבד שני חותם, וגדילין אין ארכעה, ומגדורה הורתה
 פטול, הינו שעשה מכל ד' חותם גידל אחד דחויה להו ד'
 שכופלן, ואמרין בגדירה פתליהו מתחו, פירושי, שלא
 עשה כלו גידל, אלא שליש גידל, ושני שלישי ענף, והקשו
 החותם רדי' נידים לפירשוי, מגלן שכופל כל א' לשנים, שמא
 יכול לקושם בראשו בכף הלויה, ואיך היה מפרש פתלה
 מתחו, לומר שיעשה אותו פתילה, וכופלן מתחו, דהינו
 באמצעותו, והוא שפה, ובגילוין מצאת, ושם קים לרשוי
 דבריעין ח' חותם, כי היכא דליה, יצית שהוא תר', וזה
 קשרים ח' חותם תרי' ג' מצות עכ' בל, ומאהר הדගדים סמכו
 על קבלות וראות כאלו, אכתוב ג' ב' מה שמצאי בשם
 ר' באן, ז' ל", בעניין עשיית הציצית, יש לשדור תחילת קשר
 של קיימה, ויכורק ז' פעם ויקשור קשר, ויכורק ח' פעמיים,

ויקשר קשר, ויכורוך י"א פעמים, ויקשור קשר, וכורוך י"ג פעמים, ויקשור, הריש הכרוכות ז' ח' י"א י"ג בגימטריה טל, שנ' (שעי צי, יט) טל אורות טליק, אורות בNEY ציצית והחוטין וה' קשורים, כלומר טל כרכיס ליציצה עכ'יל, ובקבלה שמעתי שם הטל הוא בגין ה' אחד, וטוב הוא לתפילה הדורך, להנחת האגדול (בפיו) על המוזה, ולומר בבלחישה ובקדושה ובכיסוי פנים (בשםך) [בשםך] ט'ל אתאל"ה (חפה אל ג') פעמים (והכל) זוג'פ טל בגין ה' (הוא) לבן, כבע הציצית, שייחז כטל אורות לבנים, וכן מצחית בתחשוב' בשם ר' ישראלי מבירנו (סמן עז), שנסאל מynos וההשיב זוויל, ונראה שלא יעשה כן, אלא כאשר נהגו קדמונינו, ככל ישראל, שהטלית היא לבן, ולא ראייתו ולא שמעתי לשנות המנהג, ואומר אני דעתם איכא, שהרי ע"כ שני חיטין לבן בעין, וכותב רשי"ב' ב' מה מדליקין (שכח צי עט, ז"ה סדי) לרבת נחמן בר יצחק דואמר אף כל לאתויז ציצית דוקא צמר ופשטים, והוא דכתיב הכהן מין כנף, כתוב לרביינו שלמה רוחוי (רש"י) לאשמעין דמצוז ציצית בשני מניין כבע, שני חוטין של תכלת, ושני חוטין של לבן, דהינו בהגתה מיומוני (אות ו' משום רש"י), דאן פוטרין צמר פשיטים אלא מכין הצעע ע"ש, וא"כ הוא דואמר ב' החקלאת

דפסייאק ליה שלא חמוץ אונח,
אה, דלא מצי למפרק כפושו',
קוט מצחא, דהא לפינן מקרוא
וזוד הצורות, אלא פריך גבי שיש
ג שונכל למצא אישור שלחן
לייה לאסדור במקומ יובם דוקא,
דא אישור שלחם במקומ יובם
דא: אסדור אף הצורות שלא במקומ
זה לעדרה, שייהיו כל העיריות
ילך מן מה הצד לדמעות.

שלמה

כה"ג בינויו הרים, היכא שגירש אדם את אשתו בע"מ של אשה לשמעון, ולקחה רואבן אחיו, ומטה, ונפלה לפני שמעון, אי פוטרת צורתה, ואין לדקוק מודלא תנא במתניתין שיש עשרה עריות, מאין איתת לך לימייה, מאחר דאייכא התם תנא בבריתא ב' המגרש שט) ואמר ר"א רובנן לא פלייגי אלא בע"מ שלא תינשא לפולני, וא"כ תנא דמתניתין סבר הילכה כרבנן דאיינו גט, ובפלוגותה דלא ס"ל לא קמיiri, זה איינו, דהא מסקין בריש המגרש, רתנא דמתניתין סבר בחוץ הוא דפליגי, אבל בעל מנת מודדים רבנן לר' אליעזר, וחולק תנא דמתניתין על תנא דבריתא. א"כ מסתמא סתמא דמתניתין דהכא שסידור ובינו הקודש סבורה במתניתין הרמגרש, שהוא סידור הכל, ולא כתאנ דבריתא, א"כ זהה ליה [מליתנן] במתניתין שיש עשרה עריות, ומ"מ נראה דלא קשה, וכמו שתי' ביושלמי (גיטין פ"ט ה"א) תמן התורה אסורה, פ', כל ט"ז עריות איסורן בא מחמת אישות, ומיד נשנאה אותו אה שמת אין לה היתר להתייבם בשום אופן, מה"ג איירוי מתניתין, אבל הכא שהאיסור תלויה בהמגרש, שהרי אף אחר נשנאה זה, קודם שימות, יכול בעל הרשות להתייר לחיבם, קודם שמת אחיו, הילך לא דמי להני דמתניתין, ומשום הכי לא תינה אבל לעולם פוטרת, אבל מאחר דאו ק"ל כתנא דבריתא (ג' ע"ב)DDRISH כל הנך ט"ז עריות מאחות אשה, שפוטרת צורתה, ולא ק"ל כרבי חי ע"א) DDRISH ולקח ולקחה, כדפרישו לעיל סי' ב', א"כ היכא הרמגרש על הנאי שלא תנשי כי, ע"ג יאשורה להתייבם, ואין מצות יבום דוחה כרתון, ואפיילו חיליצה אינה צריכה, אבל מ"מ אינה פוטרת צורות, דאיינו דומה לאחות אשה, והתם בשעת הנפלה הוי אחות אשה, אבל הכא בשעה נפילה לא הוי אשת איש, עד אחר נשנאה לו, ואפי' את' דהשכין אפי' השתה באשת איש, מאחר שמטעם אשת איש אסורה ליבעל לו, מ"מ אינה דומה לאחות אשה ולשאר עריות, והתם הוי אשת אוח ליבום, ובמקום ערוה פטור אף הצרה שלון, אבל הכא (אייחבטל) אי חיבעל לו ליבם שאסורה עליו הוי אשת איש למפרע, ונמצא שאל' היהת אשת אחיו מועלם, וא"כ אין תפטר צורתה, הא לא הוי צורתה כלל, אלא שיר כה יבום, ולפי דעתך שאף מתייבמת צורתה, וזה לענין קדרושן, היכא שקידשה חרץ מרואבן אחיו וכור, שהוא דבר דלא שכח, ע"כ לא הארבתי כי:

ה. דין הזהולץ לאחת מן היבמות, או יבם לאחת מהן, שבין הוא וכן אחיו חיים על החולוצה ועל צורתה של חלוצה או של יבנה בלבד יבנה:

איתמר (י' ע"ט) הזהולץ ליבומו והזר וקדשו, ר"ל אומר, הוא איינו חייב על החולוצה כרת, אבל האחין היבים על העירה חילוצה כרת, ועל החולוצה הוא דאיינו חייב כרת, אבל על העירה שנפטרה בחילוצה של זו בין הואה בין האחין היבין לעלה כרת, ר' יוחנן אמר, ב"ז הואה בין האחין החולוצה בין על העירה אין חייבן כרת, מ"ט דר"ל, אמר קרא (וברכות כ"ה), אשר לא יבנה בית אחיו, ויליפין מיניה, בירין של אנה, כלומר שלא רצה ליבם אלא חלץ, שוב לא יבנה, איינו דקמפיק הקרא משאת אה השוא בכרת, ואוקמיה אלא דלא בנה, אבל האחין דקמימי קמיי באstor אשת אה, מאחר שאין כאן מצות יבום, ודוקא על החולוצה הוא בע"מ מודדים רבנן לר' אליעזר דהוי גט, ויקיים דתנאי, א"כ

הציטתו נגד הלב, כל זמן שאני קורא ק"ש, שנ' (דברים ג' ר) והיו הדברי' האלה אשר אנכי מצוק היום על לבך כר', עד יד שמאלית בה אני קשור תפילין (של) יד, ובה אני אווחה הציטתו בזמנ ק"ש, הרוי שמצוה לאחח הציטתה בידיו השמאלית נגד לבו בזמן ק"ש עכ' ה', וכן נמצא בת' אלפס, ומאות' מדרש לפנין נמי מצוח הסנדק, וכותבת בפ' החובל סוף סי' י"ב, וכן ממשען מן האוז' שארון דקמוך היטב איך לחשוף הציצי' בעת ק"ש, שכח בסוף לולב הגוזל (ח'ב סימן ש"ד) אה קטן היידוע להעתף אבוי לוקח לו ציצית, וכי' הוא, הינו שמשליך ב' נגופת לאחריו, ושথים לפניו, ואוחז ביציצי' שזורה בעת ק"ש עכ' אל, אבל לכרכן סכיב האצעכ' כו' לא מצאתי בדברי המחברי, אלא שארון אין לדברי קבלה אשר וכותבי, שוב מצאתי בספר ישן סיוע אל הקבלה, זול', כשתמנה תיבות פרשת ציצית, הדינו מין ויאמר ה' אל משה לאמר, ותמנה באצבען מן אגדול, או כלת תיבת אותו, והינו מוראותם אותו, באצבען הקמיצה של יד שמאל, וכן ציצית הראש המוזכר בפרשה מגיע וכלה באצבען קמיצה של שמאל, אם תחליל למנות הכל מיד של שמאל מגודל, בדרך שארם (מקה) [מונה] באצבעותיו, על כן נהגו המדקדקים לכרכן הציצית סביב קמיצה בעת הק"ש, וסודו עמו, וסוד ה' ליראו.

ד. דין שאונסת אבוי נשנאה אחיו, ונפלה לפני בנה, שפטורה צורתה צורתה, אבל היכא נשנאה אחיו ערוה שהיא בכרת, חסובה בכתרת לבבה, ואני פוטרת צורתה כלל, ואם אינה ערוה עלי', יכול אף לישאנא, והוא נשנפה לפני אשה שהיא עלי' באיסור אשת איש, בגין שנורשה בעלה הרשות בעל מנת שלא תגשא לו, אף שאסורה עלי' בערוה, אינה פוטרת את צורתה:

תני לוי (י' ע"א) **עיפוי** שננו חכמים במשנה חמיש ערוה ולבון ולא קחшиб שעשרה ערויות, כגון אמו אונסת אבוי, הינו מוש דהאי תנא דמתניתין סבר כר' יודא, דאסור אונסת אבוי, כדמותם לפקן (ו' ע"א) במתני' דרש ערויות, הילך לא מצי למתרין, אבל אנו דק' כל כרבנן יש לנו להוציא שערה ערויות, בגין אמו אונסת אבוי, נשנאה אחיו, ואפיילו לר' יודא, היכא שעבר ונשא אנו אונסת אבוי שהיא בלאו, ונפלה אח' בפניהם, פוטרת צורתה וצורות צורתיה, ומ"מ היכא שעבר ונשא את אמו שהיא נשואת אבוי, שהוא פוטרת עלי' בכרת, וזה הכל ט' ערוה, ונפלה לפניו, אינה פוטרת צורתה, אלא צורתה או חולצת או מתייבמת, מאחר שלא היה לאחיו קדרושן בה, חשבנן בכתרת לגביה, ואני לא בת יבום וחיליצה לפטו צורתה וממלא אם היהת ערוה בעל ולא ליבם, ובגון שאחיו נשא בת עצמו, או חמומו, או הילך ג' ב' חסבה בכתרת לנבי' יבום, ואם יוצאה יישאגה ואני פוטרת צורתה ביבום שלה, אלא או חולצת או מתייבמת, ובשם רמכ'ס כח' ליעיל (ז' יומס פ"ז ה'ם) היכא שהירחה ערוה על בעלה כר', בגין שעבר אחיו ונשאה, שצורתה חולצת ולא מתייבמת, על כורך טעות סופר הוא. [ענין ב' כ' מ' ולח' מ' ס' ונטפק הא"ז (ח'יא סימן חקצ'י) בשם אבא מורי, היכא שגירש א' אשתו, ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם, על מנת שלא חינשא לפולני, דק' הלכתא כרבנן גיטין פ"ז ע"א) אמר בע"מ מודדים רבנן לר' אליעזר דהוי גט, ויקיים דתנאי, א"כ

התקבלה

המצוות. גם נהוגין קצת לנקש העצמות בשעה שוראה בהם, והכל מושם חביב מזוהה: * הנ"ה ועין ליקמן פימן כ"ס סעיף ג':

ה וכשמסתכל בהם יטחכל בשני ציעיות שלפניהם שיש בהם עשרה קשרים, י' רמזו להוויתו והדרש שהם קשורים ואחרודים זה בזו. ועוד יש בהן ט"ז חותמי, ודומם כ"ו עם העשרה קשרים, רמזו לשם של הרו"ה. ועוד בכל ציצית בפני עצמו יש בו ה' קשרים וח' חותם הם י"ג כמנון אחד, וכשמדובר בשינויים עליה עשרים ושש כמנון שם הרו"ה, שהוא אחד ושלמו אחד יותברך זכרו לעד ולנצח:

ו גזרלה מזות ציצית ששלוקלה בוגר כל המזות, דבתייב (במדרב ט, ל) וראיתם אותו מזכרתם את כל מזות ה', כלומר מזות ציצית שלוקלה בוגר כלום: * הנ"ה ועין ליקמן כ"ס סעיף ג' מה' (ט): ועוד, ציצית עליה ת"ה, וח' חותם וזה קשרים י"ג, הרו"ה ג'. אעפ"י שהוא כתוב חסר י"ד, וזה מפרש בתנchromא א), שלשה פעמים כתוב ציצית בפרשה בלבד לא י"ד, וזה מינוחו לציצית, שדי ל' לבלהו והיא בלא י"ד, וזה הנזכר בתחלת הפסוק, הכא נמי כינוי דאותו משלהמת המנון. ובכ"ז הוזר בציצית זוכה וורהא פני שכינה, כתוב הכא וראיתם אותו, וכותב החתום (ויביס ו, ג) את ה' אלחריך תירא ואוותו תעבוד, מה החתום כינוי דאותו שב אל ה' הנזכר בתחלת הפסוק, הכא נמי כינוי דאותו גביו וראיתם קאי ג' על השם, אעפ"י שלא החابر בפסק מקודם. עוד אמרו (שם כ' עין) כל הוזר בציצית, וככה שמשמשין לו שני אלף ושמונה מאות עבדים, שנאמר (טהר ח, ג) אשר יהוקן עשרה אונשים מכל לשונות הגנים והחויקו בכנס איש יהודי גנו, ופירושו בשבר מזות הכנס יהוקן בכל בוגר של איש יהורי עשרה אונשים מכל לשון, שהם שבעים, הרו' עשרה פעמים שביעים לבנק, שהם שבע מאור, ור' בוגנותם הם הרו' עשרים ושמונה מאור. וטעמא מפני שידיעו האומות וכו' בזאת הדוא כמה גROLAH

אליה צומא

טג שיש בכסא הכהן, וכן תמצא ס"ד תיבות מן דבר אל בני ישראל עד אני ה' אלהיכם. לרומח באילו השביגים בנהגו (אבודרהם):

אליה רבא

תמנהע קקד"ה גטליין, ומינ' זילען, ר' ל' לטזיא מלג הייר, המכון
טאטטלע ייון לנו:

אייתא נס"ק כל מי שהובש תפילהין ומזוודה בפתחו ואיצ'יה
בבגדיו לא יהטא, שנאמר החות המשולש וכ' ואומר
זונזה פלאך ד' סביב ליראיין. וכי תימא למה לי תרי
זראי, "ל' דאי מוחות המשולש הוה אפניא נ' מצות לך"
יריחוי חוננה מלאך וכו'. פילט (טכ"ז) כתא' נטה' נטה'
קלומט' ג' מלחי' ר' סדא קלוי' המקסן אל' זילען, ווי' מהוועה מלער
הו' הו' האמצעי לדיל'ים ננד מאיל מפטון דמקאנ' קאלא. וכ' גטטס. וויא
פס' פל מה זמיה' נטפר מקוו' מיס' ט' ס' (סנק' ל' דף קד' דמתוועה להן
זיליט' מל' פראן מ"ה מותה פל' מיל' קיין זטוקולו הכל אמרת.
ונוד מונעם דמלג חמונגע מיל' ז' כנד גאנ' האטען. וויא מעטל ער
דריגווע נטע מיל' ברבען ערניך גאנטער זעטער זעטער זעטער זעטער זעטער

הגהות ודעות

כד [א] עין בברכי יוסף סק"ב בשם מהר"ם די לונזאו דבמדור נוןומה לאפנוי ליטא, וזה שכתבינו הוא מורה לילדינו, גם הסמ"ג עשין וכיר כתבו בשמי הדרת קדשו רבינו רבי ברוך בר ברכות בלאן צי"א, בדור השני, אלע איזראעל גראן זצ"ל איזראעל ברברדרה ברברדרה באש"ט ברברדרה בלאן צי"א, בדור השלישי.